Regiunea Hunedoara-Deva

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 655 • Miercuri 13 iulie 1960 • 8 pagini — 15 bani.

Asaltul nostru dîrz și susținut
ne-a preschimbat în aur hărnicia.
De pe combina ce-o strunesc, salut
belșugul, libertatea și cîmpia!

De-aceea azi, la secerișș, te cînt
minune a hărniciei pe ogoare,
recoltă nouă — aur și argint —
comoară-a lumii noastre muncitoare!

AURUL HOLDELOR

Intîi să facem cunoștință. Cel care ne întîmpină în chiar inima cîmpului este tovarășul Ștefan Vasilescu, șeful secției Movila a gospodăriei de stat „Nicolae Bălcescu", Periș. Al doilea, ivit pe neașteptate de după o combină, se prezintă: Vasile Dușmanu. În ciuda numelui, are fața numai zîmbet, privirea deschisă și îți strînge mîna cu energie și căldură. E șeful brigăzii de culturi irigate, dar face pe loc precizarea că în vara asta n-a avut prea mare bătaie de cap cu irigațiile. Al treilea este șeful brigăzii de mecanizare complexă și se numește Alexandru Ene. Absent la prezentări, în schimb e prezent pe combina-i favorită pe care flutură steagul de fruntaș la recoltare. În prima zi a recoltat 14.000 kg. de grîu, iar în cea de-a doua 15.000.

Între timp, două combine înaintează în marea de spice, iar alte cinci, așezate într-o ordine anumită, le urmează. Secerișul e în toi. Șapte combine fac ca în fiecare ceas trei camioane încărcate să ia drumul silozului.

— Căldurile au venit dintr-o dată, grăbind pîrgulirea și coacerea grîului, relatează tovarășul Vasilescu, dar nu ne-a luat prin surprindere. De cînd pîndese oamenii clipa nimerită. Am intrat mai întîi la orz. În cinci zile l-am dat gata.

— La grîu în două zile am recoltat 80 de hectare. Producția medie la hectar 3.000 de kilograme. Cam asta-i totul, îl completă brigadierul Vasile Dușmanu, privind în urma celui de al treilea camion ce se depărta spre siloz.

— Oare totul să fie? — îl iscodi șeful secției.

— Hm. Chiar totul nu e, dar restul se înțelege de la sine.

Și cînd se credea că despre recoltat nu mai e nimic de spus, abia atunci s-a înfiripat scurta poveste a celor 3.000 kg. grîu la hectar.

★

Mare povestitor n-a fost niciodată tovarășul Vasile Dușmanu și după părerea lui nici nu va fi. Priceput și harnic, îndrăgostit de muncă, asta da. A început simplu, relatînd faptele în ordinea întîmplărilor, fără greș.

Vara trecută, după ce am recoltat mazărea, am făcut arături adînci. Bine ar fi dacă și alții ar ține seama de ele acum. În toamnă am dat cu discuitorul urmat de grapă. Semănatul l-am început la 24 septembrie, iar la 5 octombrie totul a fost gata. Povestea însă nu se termină cu asta. Planul prevedea 2200 kg. la hectar. Asta în medie. Însemna să scoatem o producție totală de 572 de tone. Acum, cînd vedem rezultatele unii zic: „N-a fost un plan prea mare" Asta așa-i. După ce își poartă o clipă privirile peste întinsul holdelor de aur brigadierul fruntaș continuă cu aerul omului mulțumit de ceea ce spune. „Noi am scos în primele zile 3000 kg la hectar, față de 2200. Asta înseamnă 780 de tone în loc de 572. Dar mai înseamnă că de pe unele parcele am scos cîte 3100, 3200 și chiar cîte 4500 kg. la hectar".

Or să zică unii și pe bună dreptate: „Adică toate aceste cantități le-ați scos numai din arătura adîncă de vară?".

— Nu! Nu numai din arătură adîndincă. Noi am dat o dată cu semănatul cîte 200 kg. de superfosfat la hectar. Și spre știința altora, nici asta nu e totul. În primăvară lucrările de întreținere le-am făcut diferențiat. Acolo unde a fost cazul, am grăpat semănăturile, iar pe alocuri le-am tăvălugit. Am mai dat cîte 80—100 kg. azotat de amoniu pe unele parcele, iar pe altele am împrăștiat îngrășăminte fosfatice. Închipuiți-vă ce sporuri de recoltă s-ar putea dobîndi, dacă la marea lor majoritate unitățile socialist-cooperatiste ar ține seama de cele arătate.

La gospodăria de stat „Nicolae Bălcescu" se strînge în aceste zile pîinea. O parte din pîinea anului 1960. E multă. În anii care vor veni însă va fi și mai multă, pentru că tot mai multă este experiența acumulată, tot mai înaintate sînt metodele de muncă.

La Periș se mai dă un examen. Un examen al școlii agriculturii noastre socialiste. 800 kilograme peste plan la fiecare hectar. Atîta a obținut colectivul acestei cunoscute gospodării de stat. Înseamnă că 11 vagoane de grîu în plus intră în fondul centralizat al statului.

La locul de muncă au sosit ziarele. Cîteva clipe de răgaz. Se urmăresc știrile privitoare la entuziasmul cu care oamenii muncii luptă pentru a traduce în viață sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres. Mecanizatorii urcă din nou pe combine. Niciînd n-a fost atît de mare dorința acestor oameni să-și întreacă propriile angajamente ca în acest an.

NICI UN BOB PIERDUT!

Scenă din film.

Cronica filmului

FURTUNA

La cîteva săptămîni după premiera „Valurilor Dunării" — film ce continuă să atragă în sălile cinematografelor din toată țara zeci de mii de spectatori, — studioul cinematografic „București" prezintă publicului nostru noul film artistic de lung metraj „Furtuna".

Filmul, care se bucură de calda apreciere a publicului larg spectator oglindește, în imagini de înălțator patriotism, momente dramatice din lupta eroică a partidului, pentru eliberarea țării, împotriva invadatorilor fasciști. Scenele filmului ne fac cunoscute chipuri de luptători comuniști, cu minunate calități partinice, umane și organizatorice — avîntați în lupta plină de abnegație pentru eliberarea țării, pentru zilele luminoase ale epocii noastre.

Acțiunea filmului ne duce cu multi ani în urmă, în plin miezul eroicelor evenimente de la sfîrșitul lui august 1944, pe trecute într-un orășel de la granița de vest a țării.

Momentul eliberării luptătorilor politici antifasciști — pe care nici întunericul celulelor, nici torturile nu i-au putut înfrînge — este înălțător prin patosul și optimismul revoluționar ce-l degajă. Alături de cei ce pășesc după atîția ani grei de temniță, spre zorii vieții noi, libere, se afla și muncitorul comunist Duma. Îl regăsim mai apoi la sediul comitetului de partid între ale cărui ziduri pulsează viața nouă ce, revărsîndu se cu dărnicie pretutindeni în jur prinde în iureșul său clocotitor masele largi ale muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, canalizîndu-le munca și energiile spre făurirea vieții noi. În calitate de secretar, Duma relevă minunate calități de organizator, muncind cu simplitate, dragoste, calm și abnegație pentru asigurarea hranei populației, pentru organizarea maselor, pentru redresarea vieții în orășelul distrus de război. În aceste zile de încordată muncă cetățenească, sosește pe neașteptate vestea că o mare unitate hitleristă în retragere se apropie de orășel. Duma, împreună cu Jurcă, comandantul gărzilor patriotice, și cu bătrînul muncitor Horvat, iau hotărîrea de a stăvili cu orice preț retragerea coloanei fasciste. Într-un grandios miting, muncitorii orașului, împreună cu uteciștii, se alătura din tot sufletul inițiativei comuniștilor, exprimîndu-și ura împotriva cotropitorilor fasciști și încrederea neclintită în victorie Dar un trădător strecurat în aparatul de partid, Albu, agent al șefului siguranței, prin falsificare de semnături emite ordinul de aruncare în aer al depozitului de armament de la marginea orașelului Jurcă reușește totuși să salveze depozitul și să aducă armamentul mult așteptat.

O altă unitate dușmană puternică se apropie cu scopul de a ocupa gara, înlesnind astfel retragerea primei coloane spre frontieră. Mobilizînd la luptă pe cei mai devotați cetățeni ai orașului, împreună cu o companie de ostași comandată de locotenentul Oprea, comuniștii în frunte cu Duma, Jurcă și Horvat organizează apărarea gării, deschizînd focul împotriva coloanei fasciste pînă ce ultimele garnituri de tren încărcate cu populație, părăsesc gara. Imaginile filmului se succed vertiginos, concretizînd în emoționante fapte viteșești ideia eroismului și abnegației fără margini a acestor oameni simpli care au lăsat pentru cîteva zile uneltele de muncă, luînd în mînă armele și ridicîndu-se la luptă eroică împotriva invadatorilor fasciști.

Pentru a tăia dușmanului orice posibilitate de retragere din fața armatelor eliberatoare ce se apropie în ofensivă vertiginoasă, luptătorii comuniști împreună cu utecistul Andrei, rămîn în oraș pentru a arunca în aer podul de cale ferată. Albu încearcă o nouă manevră perfidă pentru a zădărnici executarea misiunii și a preda în mîinile fasciștilor pe luptătorii comuniști. Demascat de Oprea, Albu își recunoaște nelegiuirile. „Trădător !"" — rostește neîndupleacat ofițerul. Și mîna nu-i tremură atunci cînd ridică arma.

În timp ce se pregăteau să-și pună în aplicare planul de luptă, Duma și Oprea cad în mîinile unei patrule hitleriste. Torturile, amenințările, primejdia morții nu-i vor face să-și trădeze tovarășii de luptă. A doua zi în zori, în fața plutonului de execuție, ei înfruntă cu dispreț călăii, convinși că utecistul Andrei va izbuti să ducă la capăt importanta misiune. O explozie cumplită sparge deodată liniștea dimineții. Podul a sărit în aer. Cu bucuria victoriei în priviri Duma se întoarce spre tovarășul său strigînd din tot sufletul : „Trăiască Romînia liberă !" „Moarte fasciștilor !" — izbucnește năvalnic răspunsul lui Oprea. O rafală de automat îi doboară. Jertfa lor n-a fost însă zadarnică. Armatele eliberatoare cuceresc a doua zi orășelul, readucîndu-l la viață.

În zidul ce mai poartă urmele gloanțelor ucigașe, a fost săpat, în litere de piatră, prinos de recunoștință pentru eroii ce au căzut aici la datorie. Mai puternică însă decît cel mai tare granit este amintirea lui Duma și a locotenentului Oprea ce va dăinui veșnic în sufletele tuturor celor ce înfăptuiesc astăzi viața nouă, fericită, pentru zorii căreia s-au jertfit cei mai buni fii ai poporului.

ION MIHU

Concursul „Biblioteca în slujba construcției socialiste"

Lumina slovelor

Casa de cultură din Medgidia a găzduit, sîmbătă 9 iulie a.c., consfătuirea de analiză pe raion a Concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste". A fost o consfătuire rodnică. Au ieșit la iveală cu acest prilej atît îndeplinirea și depășirea obiectivelor prevăzute de regulamentul concursului, cît și îmbogățirea activității unor biblioteci din raion cu forme noi, originale și interesante, de răspîndire a cărții și de atragere masivă spre carte a oamenilor muncii de pe ogoare.

La sfîrșit de semestru, adică după consumarea etapei 1 ianuarie—1 iulie 1960, darea de seamă a consfătuirii, avînd ca temei munca pasionată a celor mai mulți bibliotecari din raion, a putut prezenta un bilanț pozitiv.

Cele 34 de biblioteci participante la concursul bienal au avut în semestrul întîi 21.061 cititori cu 109.010 cărți citite. Astfel, sarcina de a atrage în acest semestru un număr de cititori care să reprezinte 75 la sută din totalul cititorilor pe întreg anul 1959, a fost îndeplinită. O altă sarcină — și anume ca din numărul total al cititorilor, 60 la sută să aibă peste 16 ani, a fost depășită. Dintre acești cititori maturi, mai bine de 80 la sută sînt muncitori și țărani colectiviști, ceea ce indică încă un obiectiv depășit.

Din discuțiile purtate — și acestea au fost pline de miez — a reieșit că majoritatea bibliotecarilor, departe de a se culca pe laurii unor succese trecute, merg cu pasiune și inventivitate pe drumul îmbunătățirii continue a muncii cu cartea, orientînd conținutul activității bibliotecilor spre sprijinirea rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste. În această privință, un bun exemplu îl oferă utemista Amet Merzie, bibliotecară la Valu-Traian.

Amet Merzie a și ținut două din cele trei consfătuiri cu cititorii, prevăzute de regulamentul concursului. Temele alese au fost : **„Pentru o recoltă bogată de porumb boabe și siloz"** și **„Însămînțatul porumbului"**. Pentru reușita acestor consfătuiri ținute în primăvară, bibliotecara a cerut sprijinul inginerilor Aurel Lupu, de la I.C.A.R. Valu-Traian, și Nadejda Lazăr de la gospodăria colectivă din Valea Seacă. Înainte de a se întîlni cu acești conferențiari, colectiviștii din Valu-Traian au consultat, pe brigăzi și echipe, literatura de specialitate pusă din timp la îndemîna lor de către bibliotecară. În asemenea condiții, cele două consfătuiri cu cititorii s-au putut desfășura la un nivel înalt și au fost urmate de rezultate concrete : însămînțarea riguros științifică a 90 hectare cu porumb pentru siloz și a 400 hectare cu porumb pentru boabe, în cultură intercalată cu fasole și dovleci.

Cea de-a treia consfătuire, aflată în stadiu de pregătire, se va ține pe marginea cărții „Ce este sufletul ?" de Tamara Dobrin

O activitate la fel de susținută desfășoară bibliotecarele Maria Berbescu, din comuna Mihail Kogălniceanu, și Ana Arvente, din comuna Poarta Albă. Ca și Amet Merzie, ele au fost propuse la raion pentru premiere.

Îndeplinind pe primul trimestru principalele sarcini prevăzute de regulamentul concursului, tovarășa Maria Berbescu și-a mai trecut în plan cîteva acțiuni socotite ca foarte interesante de către participanții la consfătuire : expoziții de cărți la fermele gospodăriei colective, afișarea de fotomontaje privind desăvîrșirea construcției socialiste în lumina hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R., și organizarea unei seri literare „Sărbătoarea recoltei".

Tovarășa Ana Arvente a subliniat la consfătuirea de analiză însemnătatea ajutorului pe care îl primește din partea comitetului comunal de partid și a sfatului popular. Astfel, regulamentul Concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste" a fost citit și prelucrat la Poarta Albă în sesiunea sfatului popular La cererea președintelui Avram Farkaș, deputații au prezentat rapoarte asupra felului în care sprijină ei munca cu cartea în circumscripțiile electorale. Mai este de mirare că bibliotecara Ana Arvente are înscriși, numai pe semestrul întîi al acestui an, 796 cititori cu 5461 cărți citite, față de 819 cititori cu 6651 cărți citite în tot anul trecut?

În asentimentul și spre bucuria bibliotecarilor prezenți la confătuire, s-a hotărît să fie organizate, imediat după încheierea campaniei de vară, serbări închinate recoltei. În poezii, cîntece, scenete, programe de brigadă, cei mai buni cititori și artiști amatori din rîndul colectiviștilor fruntași vor înfățișa succesele dobîndite de ei.

Se va demonstra încă o dată cu acest prilej că pătrunderea largă a cărții agrotehnice în masa colectiviștilor are ca rezultat recolte bogate, că lumina slovelor înseamnă bunăstare, viață fericită, și că oamenii muncii care — asa cum se arată în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al P.M.R. — „manifestă o mare sete de carte, de cunoștințe, de frumos", îndrăgesc cu prisosință munca politico-educativă căreia i se imprimă „mai multă operativitate mai multă preocupare pentru eficacitea și rezultatele ei practice".

N. CULCEA

Sosește brigada științifică

Brigăzile științifice organizate de secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Buzău în colaborare cu subfiliala S.R.S.C. Buzău, desfășoară o interesantă și permanentă activitate. Membrii celor trei brigăzi științifice se preocupă cu perseverență ca activitatea brigăzilor să fie cît mai utilă maselor de țărani de pe întinsul raionului. Astfel, ei au studiat mai întîi specificul și problemele ce frămîntă pe țăranii muncitori din comunele raionului apoi, ținînd seama de constatările făcute, au întocmit un plan amănunțit de muncă. Deplasările în comune au dat posibilitatea membrilor brigăzilor să cunoască mai bine problemele din viața majorității comunelor și ca atare să întocmească un plan corespunzător cerințelor culturale mereu crescinde ale oamenilor muncii de pe ogoare.

★

Vestea că peste două săptămîni brigada științifică raională nr. 3 va veni din nou în Cochirleanca s-a răspîndit cu repeziciune de la un capăt la altul al satului. La căminul cultural, în fața sfatului popular, în locurile cele mai frecventate, au apărut afișe cu litere mari care îndemnau pe săteni să pună întrebări în legătură cu problemele ce-i frămîntă. La gazeta de perete a apărut un articol scris de inginerul agronom al gospodăriei colective prin care colectiviștii erau îndemnați să pună întrebări privitoare la lucrările agricole, la metodele agrotehnice, care folosite pe scară largă asigură sporirea producției la hectar.

Milea Lențoiu plecă pe-nserate de-acasă. Se opri puțin și pe la sfat. Acolo îl întîlni pe colectivistul Alexandru Porumb. Din vorbă în vorbă, Alexandru Porumb îi spuse că are treabă pe la căminul cultural.

— Păi și eu merg tot într-acolo — îi spuse Lențoiu. Am citit cartea asta — continuă el, arătîndu-i-o, și vreau să iau alta.

— Eu mă duc cu alte treburi, îi mărturisi Porumb. — Poate c-ai auzit și tu că vine iarăși brigada științifică pe la noi și aș avea și eu cîteva întrebări de pus. Am citit o broșură despre folosirea îngrășămintelor chimice și cîteva lucruri nu le-am înțeles. La început am crezut că-i ceva obișnuit și cu îngrășămintele astea, dar acum îmi dau seama că fac adevărate minuni. D-aia aș vrea ca nimic să nu-mi rămînă neînțeles.

Porumb tăcu. Lențoiu îl privi. După cîteva clipe îi spuse :

— Știi că mi-ai dat o ideie bună ? Mai zilele trecute citii și eu o carte despre crearea de noi soiuri de plante. Ce-ar fi dacă aș întreba și eu dacă la noi se poate cultiva grîu de iarnă ca în Uniunea Sovietică ?

— Ce mai aștepți, măi Milea — îl îndemnă colectivistul Porumb. — E o întrebare foarte bună.

Și Milea Lențoiu a așternut întrebarea pe hîrtie și a înmînat-o directoarei căminului cultural.

Seară de seară, la cămin veneau tot mai mulți țărani și aduceau întrebările pe care le aveau de pus. Directoarea căminului stătea de vorbă cu ei. Din discuții se năsteau noi și noi întrebări.

Cu o săptămînă mai înainte, în sat au venit cîțiva dintre membrii brigăzii. Au stat de vorbă cu țăranii și lista întrebărilor s-a lungit. Unele probleme au fost lămurite pe loc, iar pentru limpezirea altora, membrii brigăzii le-au recomandat sătenilor să citească anumite cărți pentru a înțelege mai bine răspunsurile pe care le vor primi din partea brigăzii.

Într-una din zile am poposit în Cochirleanca. Trecînd pe la cămin, am văzut zeci și zeci de țărani, vîrstnici și tineri, bărbați și femei, stăruind îndelung asupra celor 32 de planșe din cadrul expoziției „Structura universului" cu care venise brigada științifică raională. Unul din membrii brigăzii dădea lămuriri. Seara am asistat la manifestarea deosebit de interesantă în cadrul căreia brigada a dat răspunsuri la întrebările puse de numeroși țărani. În clipele acestea l-am cunoscut pe întovărășitul Leonida Cringașu. Cu cîțiva ani în urmă era analfabet. Astăzi el citește cărți despre origina vieții pe Pămînt, despre structura Pămîntului, despre marile cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. De curînd a citit o carte despre cutremure. Din filele cărții a desprins nenumărate cunoștințe, însă cîteva probleme i-au rămas neclare. Le-a așternut pe o hîrtie pe care a dat-o directoarei căminului cultural și acum primește lămuririle necesare din partea brigăzii științifice.

Cînd unul din membrii brigăzii vorbea despre îngrășămintele chimice, l-am văzut pe colectivistul Alexandru Porumb, urmărind cu atenție cuvintele inginerului agronom din brigadă și notîndu-și din cînd în cînd cîte ceva într-un carnețel. Alexandru Porumb a înțeles ce cantități de îngrășăminte chimice trebuie folosite la diferite culturi.

Dintre membrii brigăzii cel mai mult a avut de furcă inginerul agronom. Cele mai multe întrebări au fost axate pe problemele științei agricole, dovadă a interesului și hotărîrii țăranilor muncitori din Cochirleanca de a smulge pămîntului roade tot mai mari.

Datorită grijii permanente a partidului și guvernului nostru miile de țărani muncitori din Cochirleanca, ca de altfel întregul nostru popor muncitor, își însușesc comorile culturii, devenind constructori pricepuți ai agriculturii noastre socialiste.

OVIDIU MARALOIU

Comuna Văděni din regiunea Galați este complet colectivizată. După cele peste 60 ha. de grădină legumicolă, colectiviștii și-au propus să obțină mai mult de un milion de lei. In fotografie: un aspect de la sortarea și încărcarea produselor legumicole.

Un harnic colectiv

In urmă cu cîteva luni, colectivul de muncitori și conducerea gospodăriei de stat din Costeștii de Vale și au luat angajamentul ca în cinstea Congresului al III-lea al partidului să realizeze printre altele 76.000 lei beneficiu și 28.000 lei economii. Se vor găsi firește unii care să spună că este frumos, dar nu ceva extraordinar. Obișnuiți cu cifre mai mari, s-ar fi așteptat la cine știe ce sume deosebite. Cu toate acestea, nu este lipsită de semnificație munca colectivului de aici. El a izbutit ca pînă la 31 mai nu numai să-și îndeplinească angajamentele, ci chiar să le depășească, la beneficiu cu peste 30.000 lei, la economii cu circa 8.000 lei.

Mai trebuie cunoscut un mic „amănunt", destul de important și anume că gospodăria de stat din Costeștii de Vale realizează beneficii de-abia din anul trecut. Și după cum arată primele rezultate, se vede că anul acesta ele vor fi mult mai mari.

Conducerea acestei gospodării a luat măsuri din timp să trateze cu atenție toată mazărea recoltată, fapt ce a permis ca după rezultatele date de laborator, să se dispună trimiterea unei cantități de 110 tone ca sămînță pentru numeroase gospodării agricole de stat și colective. Din lucerna de sămînță lucrată în condițiuni agrotehnice înaintate au obținut 78.000 lei. La tăurașii de prăsilă s-au obținut, de asemenea, însemnate depășiri de plan.

Nici sectorul mecanic n-a rămas mai prejos. Numai aici, din reconditionarea unor piese s-a făcut o economie de circa 8.000 lei, evidențiindu-se tov. Niculae Vîlvoi, mecanic, membru de partid. In urma indicațiilor primite din partea forurilor superioare, conducerea gospodăriei în acest an a sporit suprafețele cultivate cu grîu și porumb cu aproape 250 hectare, în plus s-au însămînțat pentru prima dată 50 hectare rapiță și 15 hectare soia.

Anul trecut, cele 30 hectare porumb boabe irigat au dat o recoltă cu mult peste cifra planificată. Conducerea gospodăriei a hotărît mărirea suprafeței de porumb irigat cu încă 65 hectare, iar pentru hrana șeptelului s-au însămînțat în plus 30 hectare de porumb siloz irigat.

In gospodărie se desfășoară și o bogată activitate culturală. Brigada artistică de agitație a prezentat programe nu numai în sediul gospodăriei, ci și în alte comune. In urmă cu 3—4 săptămîni brigada a prezentat programe la căminele culturale din Costeștii din Vale și Pitaru, bucurîndu-se de un frumos succes. Merită să fie evidențiați pentru felul cum activează în brigada artistică: strungarul Mirea Mihai, membru de partid și frunțaș în producție, Gh. Constantinescu, contabil principal, Ion Popescu, tehnician constructor și alții. La îndemnul organizației de partid s-a construit prin muncă voluntară un frumos club care posedă o bibliotecă, un televizor, mese de șah, de ping-pong etc. Cu toată campania agricolă de vară, seara muncitorii țin să petreacă aici cîteva clipe plăcute. Pentru tractoriștii sau muncitorii care sînt plecați să lucreze în cîmp s-a organizat pe lîngă fiecare brigadă o bibliotecă volantă. Într-un cuvînt, trebuie spus că atît conducerea gospodăriei, organizația de partid cît și comitetul sindical se îngrijesc de viața culturală a colectivului de aici. O bună muncă organizatorică, politică și culturală desfășurată fără întrerupere sub conducerea organizației de partid, iată cheia succesului care va face ca gospodăria să progreseze mai mult, să înfăptuiască sigur sarcinile ce-i stau în față, sarcini izvorîte din Directivele și Raportul celui de-al treilea Congres al partidului.

*

E seară. Becurile aprinse scaldă în lumină întreaga gospodărie. Pe alee mirosul florilor se îmbină cu parfumul teilor. Două becuri puternice luminează firma gospodăriei. Aici, unul din sutele de colective de muncă din sectorul de stat al agriculturii saltă treaptă cu treapta agricultura noastră socialistă pe culmi mai înalte, tot mai înalte.

MARIUS BOZIANU

Știința în slujba poporului

La marginea orașului Cluj, începînd de la Vama Gheorghenilor pînă spre pîrîul Borhanci, se întinde un întreg cartier, nou construit. Sînt clădirile care aparțin Stațiunii experimentale horti-viticole Cluj, înființate în toamna anului 1953. Aici își desfășoară munca un număr mare de cercetători în domeniul pomiculturii, viticulturii și horticulturii.

Planul tematic al stațiunii cuprinde experiențe care au ca scop crearea unor soiuri noi de fructe, legume, flori și struguri, mai productive, mai bune și mai frumoase care să corespundă mai bine condițiilor de climă și sol ale regiunii. Pe lîngă aceasta colectivul stațiunii urmărește elaborarea de noi măsuri agrotehnice care să contribuie la mărirea cantității și îmbunătățirea calității produselor horticole, reducîndu-le totodată prețul de cost. O preocupare centrală a cercetătorilor este, de asemenea, să demonstreze cultivatorilor că obținerea de producții ridicate este posibilă în cazul cînd se aplică măsurile agrotehnice recomandate și la timpul cel mai potrivit. De pildă, în cadrul laboratorului de pomicultură au experimentat cîțiva hibrizi noi de măr obținuți de tov. R. Palocsay. Dintre aceștia unul este mai productiv și mai bun decît Jonathanul, iar alți doi nu sînt mai prejos decît soiurile bune raionate în regiune. Tot în acest laborator s-a studiat timp de mai mulți ani problema polenizatorilor pentru zece soiuri de măr și 12 soiuri de păr. S-a stabilit astfel care sînt soiurile care se pot planta amestecat pentru asigurarea fecundării. In pepiniera pomicolă s-a demonstrat prin experiențe că este posibilă formarea coroanei în cîmpul II al pepinierii la mai multe soiuri de prun și cais. Prin aceasta se reduce durata de formare a pomilor cu un an și se economisesc sume importante la hectar.

In laboratorul de legumicultură, după doi ani de cultură comparativă s-au putut trage concluzii interesante în ce privește productivitatea și rentabilitatea cultivării unor linii hibride de roșii, create de tov. R. Palocsay. Unele dintre aceste linii au atins pe parcele experimentale, neirigate, producții între 50—70 tone la hectar. Prin însămînțarea direct în cîmp a ocei s-au obținut producții mai ridicate (30 tone la ha), decît prin plantarea răsadului (28 tone la ha), producția devenind totodată mai ieftină cu aproape 50%.

Rezultate deosebite s-au obținut și în domeniul floriculturii. In serele stațiunii se cultivă garoafe de seră, cyclamene și alte numeroase specii de flori. Garoafele — cu flori foarte mari și de culori diferite — sînt mult căutate de locuitorii Clujului. In viitor suprafața cu sere se va extinde treptat atît pentru cultura florilor cît și forțatul legumelor în timpul iernii și primăverii. De asemenea, se va extinde cultura gladiolelor și trandafirilor în cîmp liber.

O dată cu preocupările de cercetare științifică, stațiunea începe să devină treptat și un producător de producție-marfă. Cercetările științifice sînt astfel îmbinate cu producția. Anual, stațiunea produce peste 28.000 pomi altoiți, 800.000 puieți portaltoi, 6.000 tufe trandafiri, 25.000 fire de garoafe, 200.000 bulbi de gladiole, 12 vagoane de roșii și multe altele.

Aceste produse sînt livrate gospodăriilor de stat și colective din regiune, contribuind la dezvoltarea patrimoniului viti-pomicol al acestora. Este unul din mijloacele prin care stațiunea vine în sprijinul unităților socialiste. Legătura cu gospodăriile de stat și colective și sprijinirea lor se face însă și direct prin organizarea de loturi demonstrative conduse de cercetătorii stațiunii. Astfel cercetătorii dau o îndrumare permanentă acestor unități.

Se poate spune că aplicarea în producție a rezultatelor este cea mai bună verificare a lucrărilor, chezășia succesului muncii de cercetare științifică a stațiunii, care va contribui în bună măsură la sporirea producției de fructe așa cum prevăd documentele celui de-al III-lea Congres al partidului.

Ing. ȘTEFAN WAGNER
Stațiunea experimentală horti-viticolă Cluj

ANI de MUNCĂ RODNICĂ

Ion Florea, președintele gospodăriei colective din Ceacu se întorsese tocmai de la Călărași. Stătea de vorbă în mica încăpere laborator a inginerilor cu cîțiva colectiviști din consiliul de conducere. Așteptase să sosească avionul chemat de la Călărași ca să împrăștie insecticide deasupra unor terenuri amenințate de dăunători.

Bărăganul produce anul acesta o recoltă deosebit de bogată și discuțiile se poartă, bineînțeles, în jurul acestui subiect. Gheorghe Peicu, brigadierul de la a III-a, s-a întors tocmai de la tarlalele dinspre Drumul Subțire și povestește că n-a văzut de mulți ani grîu atît de frumos. Inginerul Neagu, zootehnistul gospodăriei, e și el mulțumit că anul acesta gospodăria a pus suprafețe mai întinse de porumb furajer, ca să asigure hrana numărului tot mai mare de animale ale sectorului zootehnic. Cîteva aprecieri asupra stării culturilor, apoi discuțiile au luat caracterul unei adevărate dezbateri în jurul dezvoltării gospodăriei între cele două Congrese ale partidului.

— La Congresul al doilea al partidului, începu brigadierul Pascu Vasile, secretarul organizației de bază, gospodăria noastră avea șase ani de viață și ne pusesem binișor pe picioare. Dar în timp ce dezbăteam Documentele acelui Congres ne dădeam seama că în multe domenii de activitate din gospodărie nu stăteam tocmai strălucit.

In 1955 gospodăria număra 376 familii, care stăpîneau 1910 hectare cu un fond de bază de 1.480.000 lei. Sectorul zootehnic cuprindea 75 vaci, 145 porci și 900 oi, iar avutul bănesc s-a ridicat la 1.260.000 lei. An după an, învingînd uneori greutăți care țineau în loc anumite sectoare ale muncii, colectiviștii au izbutit să facă din gospodăria lor una din cele mai bune gospodării din Bărăgan. Nu se poate spune că lucrurile s-au desfășurat fără greutăți. In 1955 veniturile și fondul de bază au crescut, ce-i drept, dar cu puțin. In iarna lui 1956—1957, colectiviștii au vorbit mult despre cele ce au de făcut ca să împingă gospodăria înainte. In planul de producție s-au oprit, îndeosebi, asupra culturilor care aduc venituri mari și au hotărît să însămînțeze 200 hectare cu bumbac. Au sporit numărul oilor cu 150 de capete, au cumpărat 10 vaci și au hotărît să oprească, începînd din acel an, un număr de 60 scroafe de producție.

Toată iarna colectiviștii și în primul rînd membrii de partid au făcut cunoscute în sat realizările lor mergînd din casă în casă, cu munca de lămurire. Rezultatul, în primăvara lui '57, gospodăria a crescut dintr-odată cu 100 de noi membri. Ea număra acum 498 de familii, 2177 hectare. Fondul de bază a crescut la 2.180.000 lei. A fost un an de muncă rodnică și încordată, muncă răsplătită la sfîrșit prin creșterea valorii zilei-muncă la 37,50 lei.

Și colectiviștii povestesc mai departe, întregind cu amintiri și cifre, scurta istorie a acestor cinci ani de muncă în comun.

— 1958, spune Vasile Pascu, a fost anul cînd am căutat să întărim cele cucerite în '57. Gheața o dată spartă, munca noastră de lămurire cu țăranii individuali din sat a început să fie mai ușoară. Cunoscîndu-ne rezultatele dobîndite, încă 112 membri noi ni s-au alăturat în primăvara și toamna lui '58. Aveam acum alte posibilități. Am ridicat construcții pentru sectorul zootehnic, am cumpărat unelte și camion. Fondul de bază a crescut cu aproape un milion și jumătate, ajungînd la 3.640.000 lei.

Bumbacul ne-a adus un milion de lei venituri și valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 40 lei. Eram de-acum gospodărie mare, puternică, primeam oaspeți din alte părți, care veneau să învețe cîte ceva din experiența noastră.

Și experiența cîștigată an după an i-a ajutat pe colectiviști să muncească mereu mai bine.

Și iată că ne aflăm în anul celui de-al treilea Congres al partidului.

Este un an deosebit de însemnat în viața gospodăriei colective din Ceacu. Este anul în care gospodăria colectivă cuprinde pe toți locuitorii satului. Colectiviștii au continuat acțiunea pornită anul trecut pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Numărul vacilor cu lapte se ridică la 186 de capete, al oilor la aproape 2000, al porcinelor la 563, iar numărul păsărilor s-a dublat ajungînd la peste 5000.

— Ne-am mărit contractele cu statul pentru lapte, lînă, carne, spune inginerul Neagu. — O să avem venituri serioase anul acesta de la sectorul nostru zootehnic. Experiența anilor de muncă planificată ne-a învățat să cunoaștem dinainte roadele muncii. Iar cifrele planului de producție pe anul acesta arată venituri de aproape 8.000.000 lei și o valoare a zilei-muncă de 40 lei.

— Anul celui de al treilea Congres, spune Ion Florea, este primul an de viață a întregii comune colectivizate. Acesta e bilanțul muncii noastre între două congrese. De acum am pornit la muncă cu o și mai mare însuflețire, dornici să contribuim la îndeplinirea mărețelor sarcini trasate la Congresul al III-lea al partidului nostru.

N. ALBU

Rîul și sfecla de zahăr

Rîul curge chicotind
pe sub malurile-nalte.
Sfeclele-l privesc cu jind :
— Măi, ce bine-ar fi să-și salte
pînza rece și albastră
peste toată setea noastră !...
Auzindu-le chemarea,
rîul spuse, cam fudul :
— Am umblat pe-aici destul !
Mă grăbesc: m-așteaptă marea.
— Zău ? — întreab-un om atunci;
ia mai stai puțin voinice !
Te-ai plimbat destul prin lunci;
eu socot că n-o să-ți strice
să te-aducem sus, și-apoi
să muncești puțin cu noi.

Și, o pompă —
ca o trompă,
începu să-l soarbă-n sus,
răspîndindu-l în șuvițe
lungi, subțiri, ca de pe fus
printre-a sfeclelor rochițe
verzi, umbroase, foșnitoare.
Și-ncepu să crească mare
sfecla, pe întregul lot.
Ridicîndu-se-ntr-un cot,
rîul se privi, uimit :
— Iote-te : deja-s o mare !
Și-ncă-o mare... roditoare !

GH. SCRIPCA

„... În afară de complexul de reformare catalitică și extracție a aromatelor de 1 milion de tone/an, ce se va pune în funcțiune anul viitor la Ploești, se vor construi noi instalații, bazate pe cele mai moderne procedee cunoscute de reformare catalitică, hidrocracare, hidrofinare și altele la rafinăriile de la Brazi, Borzești, Teleajen...“

(Din raportul C.C. al P. M. R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres).

Figura eroului comunist în literatura noastră nouă

Intîii eroi comuniști — oameni vii care duc lupta împotriva exploatării și nedreptăților de tot felul, în mod desluşit și pînă la capăt — la noi în literatură — au fost creați de scriitorul Al Sahia, stins prea devreme pentru a vedea frumusețea zilelor noastre Cele două personaje ale scrierii sale „Uzina vie“, Bozan și Filip, sînt întruchipările de început ale eroismului comunist. Pentru prima oară, în literatura noastră, eroii nu sînt numai niște răzvrătiți, siliți de împrejurări, ci niște luptători dintr-o bucată, care înlocuiesc lupta oarbă, de moment, cu lupta conștientă, de clasă.

Acești viguroși eroi ai scrierilor lui Sahia, care au meritul începutului, prefigurează chipul exemplar al luptătorului comunist care avea să organizeze insurecția armată de la 23 August 1944, și conducînd masele largi de oameni ai muncii, să dărîme orînduirea veche, să instaureze puterea populară și să se situeze, dîrz și destoinic, în primele rînduri ale constructorilor socialismului.

După eliberarea țării noastre, călăuziți de învățătura vie a partidului, pornind de la o cunoaștere adîncă și multilaterală a vieții, scriitorii noștri au izbutit să ne întruchipeze eroi comuniști de o forță deosebită. Asemenea oameni hotărîți, pilduitori în lupta revoluționară desfășurată, întîlnim în romanul „Oțel și pîine“ de Ion Călugăru — prima scriere cu izvorul direct în industrializarea noastră socialistă. Furnaliștii și muncitorii hunedoreni (șamotori, vagonetari, ghiftari) în luptă cu dușmanul strecurat atunci, în acei ani grei de bătălie politică și economică, sînt oameni care pun înainte de toate interesul poporului muncitor, care în devotamentul lor cheamă și pe ceilalți tovarăși conștienți să devină una cu cauza generală și țelul luptei pentru o viață mai bună. Renunțarea la plăcerile imediate, la interesul îngust personal, este întîia trăsătură a acestor eroi comuniști. În piesa „Cetatea de foc“, Mihail Davidoglu ne-a dat și el, prin muncitorii reșițeni Pavel Arjoca, Marica și prin Petru Arjoca, exemple ale slujirii unui ideal superior de către acești oameni ai muncii, îmbogățiți cu noi trăsături ale eroului comunist. Abnegația lui Lazăr din Rusca, țăranul sărac, crescut și educat de partid, căzut în lupta cu dușmanul de clasă (vezi balada lui Dan Deșliu), alcătuiește o altă trăsătură a eroului comunist, gata să se sacrifice în focul luptei, conștient că jertfa lui înalță temelia nouă a patriei noastre și îi deschide mărețe perspective.

Ațintirea privirii către viitor este o altă însemnată virtute a eroului comunist. Cu gîndul către acest viitor, din perspectiva revoluționară a istoriei patriei, eroul comunist împinge lupta nu cu forțe și ajutoare năzdrăvane de basm, ci cu gîndirea și fapta lui încălzite de învățătura partidului. De aceea, treapta lui nu este numai ziua de azi, în desfășurarea ei obișnuită, ci și ziua de mîine pe care o pregătește fericit, asemenea minerului Anton Nastai din piesa „Minerii“ de M. Davidoglu. În deplină sinceritate, Nastai se mărturisește avîntat: „am să lupt și eu ca să mă birui singur... am să urc pas cu pas, cum urcă partidul,, ce zboară peste înălțimile celor mai înalte piscuri“.

Un țăran sărac cum este Toma Căbulea din piesa lui Mihai Beniuc, „În Valea Cucului“, luminat de marile prefaceri ale țării, întrupează spiritul revoluționar al poporului, în lumea de azi a satului nostru. S-a spus despre acest erou al piesei lui Mihai Beniuc că ar fi un soi de Păcală. Într-adevăr, eroul este un Păcală ale cărui fapte curajoase și a cărui istețime și duh nu vin numai din experiența trecută a poporului, ci sînt izvorîte și dintr-o concepție nouă despre viață și lume, întrată astăzi în lumea satului nostru. Lupta și eroismul comunist nu pot fi înțelese fără de concepția despre lume a partidului. Această concepție înaintată dă aripi eroului comunist și îi călăuzește întreaga activitate. Orașele și satele noastre se ridică prin oamenii înaintați care și-au însușit această concepție. În marele proces de construire și desăvîrșire a socialismului, se rotunjesc atîtea caractere, se reliefează atîtea trăsături morale ale oamenilor. Luminați de partid, oamenii își biruie pornirile individualiste și simt tot mai puternic bucuria de a se contopi în vijeliosul și de nestăvilit freamăt al construcției socialiste. Astfel ajung eroi comuniști, după exemplul cel direct al vieții, și personajele scriitorilor noștri.

Urmărind istoria luptei partidului și oprindu-se la anii negri ai ilegalității și ai tiriirii țării noastre în criminalul război hitlerist, scriitorii noștri ne-au înfățișat nenumărate figuri de luptători ce se impun ca eroi comuniști: Lică Oroș din romanul lui Zaharia Stancu „Rădăcinile sînt amare“, Mustea din romanul lui Mihai Beniuc „Pe muche de cuțit“, nea Vițu din „Bariera“ lui Teodor Mazilu și atîția alții din scrierile apărute în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei. În nuvela sa „Îndrăzneala“, Marin Preda, scriitor de adîncime și bun cunoscător al vieții țărănimii noastre, a reușit a ne înfățișa, convingător și în tiparul măiestriei, transformarea eroului său Anton Modan. Eroul „Îndrăznelii“, frate cu Ilie Barbu din „Desfășurarea“, este un țăran sărac care-și apără dîrzenia și demnitatea, la început numai dintr-o pornire înnăscută, fără a avea conștiința acestei demnități. Învățătura trasă de el din viața lui de argat, războiul nedrept la care ia parte și care-i dă o privire din ce în ce mai clară asupra poziției lui și a celor de o seamă cu el, participarea la o manifestație comunistă de după eliberare, toate acestea zguduie din temelii pe Anton Modan. Și, în urma convingerii sale, din propria-i voință, Modan pleacă pe frontul antihitlerist, unde săvîrșește un act de un deosebit eroism. Eroul comunist este în adîncimea lui sufletească un exemplu al demnității omenești, care nu săvîrșește „îndrăzneli“ din pornirea întîmplătoare de a le săvîrși oricum și oriunde, ci după ce s-a convins lăuntric de măreția luptei comuniste.

Adresîndu-se scriitorilor sovietici, tov. N. S. Hrușciov a subliniat că: „Nu există sarcină mai nobilă și mai înălțătoare decît aceea care stă în fața artei noastre — aceea de a imortaliza faptele eroice ale poporului constructor al comunismului“.

Poporul nostru răspunde prin eroii lui de fiecare zi înaltei chemări a partidului la zidirea și desăvîrșirea socialismului în patria noastră. Scriitorii noștri, călăuziți de partid, au oglindit și vor oglindi figura comunistului. Iar strălucirea morală a acestui erou demonstrează — înainte de toate — că poporul nostru a învățat să-și făurească viitorul și să slăvească pe oamenii lui neînfricați și dîrzi, pe eroii comuniști.

G. MARGARIT

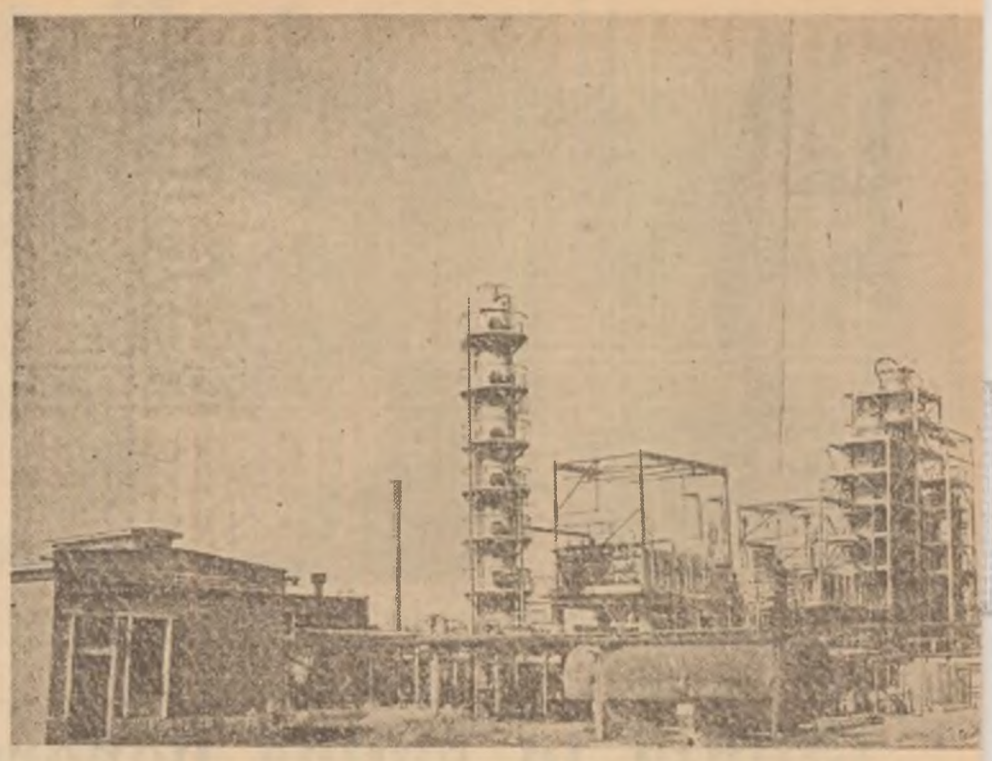

Instalația de cracare termică de la rafinăria nr. 10 Onești

Răsfoind puținele însemnări bibliografice, monografii sau descrieri referitoare la această parte a țării, pe care bibliografii burghezi o numeau cu generozitate „paradisul de stuf“, nu vei întîlni nici un cuvînt despre obscurantismul, despre mizeria și sărăcia pescarilor de la gurile bătrînului fluviu, nimic despre viața lor de atunci.

Aproape 50 la sută din populația deltei suferea de friguri. Aci erau zero dispensare, zero case de nașteri, zero cămine culturale, cîteva școli insalubre, iar la 17.000 de oameni revenea un singur medic. Toți pescarii din deltă trăiau în bordeie acoperite cu stuf sau, în cazurile cele mai fericite, în case cu o singură încăpere, cu o singură fereastră, pe care iarna o băteau în cuie ca să nu intre frigul. Cînd Dunărea își dezlănțuia stihiile, învolburîndu-și apele peste împărăția sălciilor, bărbații plecați la pescuit se întorceau mereu mai puțini. Femeile porneau de-a lungul malurilor căutînd, printre răgăținele sălciilor plînse ca și ele, trupurile bărbaților înfășurate în giulgiul verde de mătasea broaștei. Pentru toate acestea autorul burghez găsea o singură explicație, lenea și încăpățînarea acestor oameni care totuși scriau cu litere mari în economia națională a țării 17 la sută din venitul total. De ce nu le-a fost lene pescarilor atunci cînd în anii puterii populare au dărîmat vechile bordeie și au construit în locul lor mii de case mîndre, cu ferestre mari, luminoase, de la care, printre perdelele de dantelă, îți surîd mușcatele roșii?

Nu s-au încăpățînat pescarii nici atunci cînd, trimițîndu-și copiii la școlile statului, au pornit și ei să se alfabetizeze cu miile; căci ne lăsaseră domnii o grea și întunecată moștenire. Mulți dintre dînșii au devenit tehnicieni sau ingineri piscicoli.

Am însoțit de curînd caravana sanitară a vasului „Sănătatea“ ce străbate apele pînă în cele mai îndepărtate sate ale deltei. Numai în primele luni ale anului 1960, caravanele sanitare au dat peste 3.500 consultații de specialitate. Un peisaj nou la gurile bătrînului fluviu. Pretutindeni, ca niște uriașe mașini de tuns, dragele recoltează stuful — marea calamitate a deltei de odinioară — astăzi însemnată materie primă.

Zi și noapte pescadoarele moderne ale exploatărilor piscicole duc și aduc din larg lotcile încărcate cu pește.

Condițiile de protecție a muncii au făcut ca în ultimii ani să nu fie semnalat nici un accident de muncă.

Din 100.000 de cazuri de malarie, existente în perioada anilor 1947—1949, astăzi un singur caz ar ajunge să alarmeze întreaga rețea sanitară pusă la dispoziția oamenilor muncii. În comunele Nicuțel, Valea Nucarilor, Mahmudia, Periprava, Beștepe și altele, au luat ființă noi case de nașteri realizate prin resursele locale.

Seara, cînd pe întinsul apelor ultimele luminițe se sting, la căminele culturale pescarii vin să vizioneze filme, să joace șah, să împrumute cărți dintre zecile de mii de volume ce le stau la dispoziție în bibliotecile sătești.

În cadrul concursului cultural bie-

Aspect de la punctul pescăresc de pe canalul Filipoiu din bălțile Brăilei

nal „I. L. Ca
ai căminului
au prezentat
spectacole în
popular, prin
exprimă
descenț
trăiesc între
Prin Hotăr
Congres al P
apele cuprins
Chilia și Sf.
transformări
pentru totdea
noastre, nume
într-o tristă
nume de „păr
noi răsună p
purtîndu-și ec
grind în grinc
ca o chemare
prinse oameni
Pescarii vin
în școlile, căn
tecile, cinema
culturală gene
În deltă, ca
cultura
cuvin

PETRI

Ion Gh
oeni, se
lă. Venec
tămînă.
luat cole
tistică de
trecînd
brigada
cu urech
scenă:
— Hai
— Nu
— Hai
— Dați
— Aha,
va să zi
Nu-i nim
am să v
Coșereni.
Și a a
glonț la
așteptat
de prinz.
na, o da
plivit. Fri
un lup
zi, o dat
cîmp. A
mini în
cat camp
scenete
lectivistul
Acesta
cazuri în
s-a dove
de briga
șereni se
turală. I

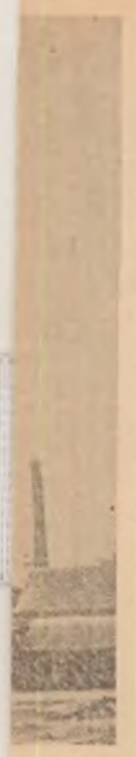

rtiștii amatori
din Mahmudia
le învecinate
ul și dansul
său specific,
ția incan-
an .or care
i.
de al III-lea
mînturile și
ațele Sulina,
vor cunoaște
e să steargă
torie patriei
îl căpătase
ceste ținuturi,
mat". Cîntece
rile dunărene,
i departe din
val în pridval
le culturii a-
nează calea.
tot mai mare
urale, biblio-
cercurile de

părți ale țării
cin... ce i se

ANCESCU

Zi bade cu fluiera

Zi bade cu fluiera
Că ne-am înnoit țara ;
Zi bade cu fluieru'
Că stăpini sîntem amu
Pe muncă și pe hodină
Pe roade și pe lumină.
Zi bade cu fluieru'
Că-i frumos ce vezi amu,
Cum cresc fabrici și palate
De mîini meștere lucrate,
Cum se înmulțesc aici
Becurile lui Ilici.
Zi bade cu fluieru'
Să crească mare grîu'
Bob de aur, aromat
Cum e bun la măcinat,
S-avem tot pită gustoasă
Cum ni-i viața de frumoasă,
Că destul odinioară
Am mîncat pita amară
Cu lacrimi și cu ocară.
Zi bade cu fluieru'
Că-i mai darnic pămîntu'
De cînd toți ne-am înfrățit
Ogorul a-ntinerit
Cu tractoare și-azotat
Rodul muncii s-a dublat.
Zi bade cu fluiera
Să pască bine turma
Să creștem mîndre mioare
În poeni și pe pripoare
S-adunăm brînză și caș
Pentru frații din oraș
Și tone de lînă fină
Că-i așteptată să vină
De harnicii țesători,
De vrednicii muncitori,
S-avem haine fiecare
După gust, măi frățioare.
Zi bade cu fluiera
Cum îi place la mîndra
Bine zici, bine ți-oi da
Ochii și cu guriță,
Dragostea noastră cea nouă
E ca picura de rouă.

Cules de I. BRAGHEȘ

Azi ni-i viața-mbelșugată

Frunzuliță de cicoare
Cît e țara mea de mare
Din Carpați și pîn-la mare
Are floare lîngă floare
Garoafe, mărgăritare,
Colective mîndre tare.
Frunză verde foaie lată
Azi ni-i viața-mbelșugată
C-am scăpat de sărăcie
Muncind în gospodărie.
Fiindcă aici frățioare
Rodul muncii e mai mare
De el omul are parte
Umplînd casa de bucate.
Iar frunzuță de cătină
Merge țara spre lumină
Cu partidul tot în frunte
Urcă munte după munte
Ca soarele dimineții
Către primăvara vieții.

Cules din raionul Horezu de NICOLAE MIRON, țăran întovărășit, com. Oteșani, raionul Horezu, reg. Pitești.

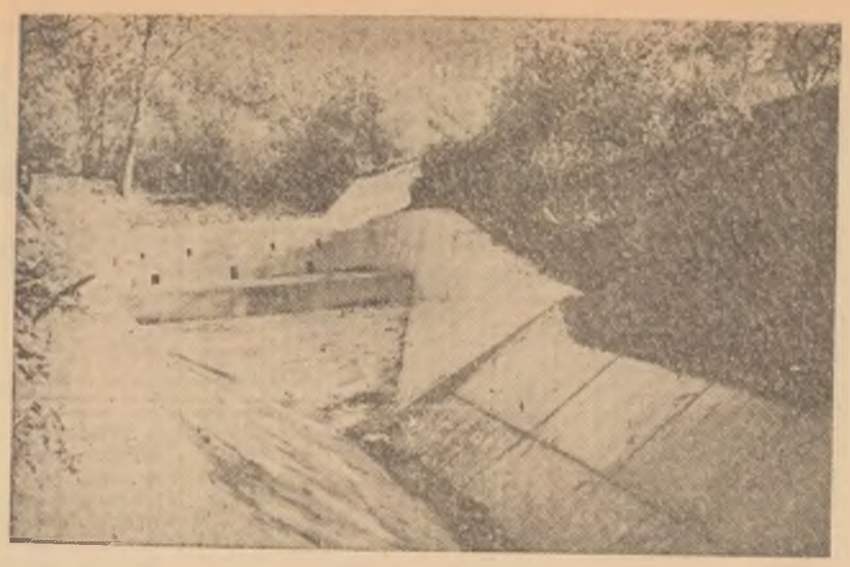

Furia torenților e domolită prin baraje de zidărie, iar apele lor sînt evacuate prin canale fără a mai produce pagube

PE PLAIURILE Luncavățului

La 55 km. de Rîmnicu Vîlcea, pe Luncavăț în sus, se găsește comuna Vaideeni, situată pe versanții sudici din Munții Lotrului. Documentele și legendele locale amintesc de existența străveche, încă de pe la 1504, a satelor de pe aceste meleaguri.

În preajma anului 1784 — înainte și după răscoala iobagilor din Transilvania sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan — familii de oieri de prin părțile Ardealului — din preajma Sibiului (Jinarii de la Jina, Vinerenii de la Vinerea, Botocanii de la Boita, Stănușii de la Loman) împovărați peste măsură de biruri multe și grele, au trecut munții cu turmele lor, stabilindu-se aci, pe malul sting al Luncavățului. Băștinașii cu care s-au înrudit au împrumutat de la ei ocupația oieritului. Vitregă a fost însă viața celor din Vaideeni în timpul regimurilor burghezo-moșierești.

Călătorul care poposește azi pe plaiurile Luncavățului nu mai recunoaște fosta așezare Vaideeni. O serie de realizări a făcut ca din satul de odinioară, pierdut între munți, să se ridice azi un sat nou al cărui nume a rămas doar ca o mărturie a unui trecut greu și întunecat. În anul 1949 a fost adus în sat curentul electric. Cetățenii au astăzi casele și ulițele luminate. După numai trei ani, întreg satul a fost radioficat. Neștiința de carte a fost lichidată. În prezent funcționează în sat două școli și o grădiniță de copii deservite de 18 cadre didactice. Dornici de cultură, sătenii au contribuit la ridicarea din temelii a unui cămin cultural cu 600 locuri. În sălile căminului se desfășoară o activitate culturală foarte vie. Aci funcționează un cinematograf, se țin șezători sătești și conferințe la care tovarășul profesor Ion Moinea vorbește oamenilor despre noile rînduieli, amintind totodată trecutul acestor vechi așezări și viața grea a oamenilor de odinioară. Specialiști din diverse ramuri de activitate dau îndrumări medicale, agricole, silvice, zootehnice și țin obștea satului în curent cu diferitele descoperiri ale științei și tehnicei avansate. Învățătorul Ion Stănușescu a pregătit cu multă stăruință două ansambluri de fluieraș, dintre care cel de fluieraș majori a ocupat locul doi la cel de al V-lea concurs pe țară al artiștilor amatori.

Biblioteca sătească numără peste 6000 de volume. Vara, cînd pornesc la munte, oierii duc cu ei și cărți de citit.

Asistența sanitară s-a îmbunătățit. Față de un singur agent sanitar, care în trecut deservea mai multe sate, astăzi în comuna Vaideeni funcționează un dispensar bine înzestrat cu utilaj, deservit de un medic și patru cadre sanitare, iar la farmacia locală se găsesc medicamentele necesare.

În anii puterii populare în Vaideeni s-au construit peste 150 case noi din cărămidă, acoperite cu țiglă și tablă, ca și 130 grajduri pentru adăpostirea vitelor. Gospodăriile au curți curate și împrejmuiri frumoase, dincolo de care se zăresc ogrăzi nol cu pomi fructiferi din soiuri alese.

Prin contribuție în bani și muncă voluntară s-a construit un pod peste apa Luncavățului, iar în interiorul comunei au fost construite 14 podețe de beton.

Dar astăzi nu numai satul, ci și împrejurimile acestuia arată altfel, pentru că prin munca desfășurată în sectorul silvic s-a pus stavilă eroziunilor care în urma despăduririlor din trecut se întindeau ca o pecingine pe coastele golașe.

Terenurile măcinate de ape au fost consolidate prin împăduririle întinse executate de ocolul silvic Romani, pe suprafețele care din cauza degradării lor avansate (rîpi, ogașe și ponoare) nu mai puteau primi altă folosință. Torenții năvalnici ca Valea Seacă, Valea Rîpelor și Valea Padeșului au fost corectați prin șantierul deschis aci în 1958 de Întreprinderea de Lucrări Forestiere — I.L.F. Personalul de teren al Ocolului silvic Romani, în frunte cu pădurarii Ion Baboi, Popescu Ion, ca și cel de la șantierele de corectarea torenților în frunte cu Stoica Vasile, șef de echipă și Valescu Ion, maistru, a depus aci o muncă plină de roade. Munca lor grea a fost înțeleasă și ajutată de țărani muncitori și în special de tineret, care la îndemnul tovarășilor Ștefan Lazăr, președintele sfatului popular și al deputaților sătești, au făcut mii de zile muncă voluntară, au săpat canalul de pe Valea Boșiței, care urmează a se căptuși cu zidărie, au pietruit șoseaua și au construit podețele de beton din cuprinsul comunei.

În calea torenților s-au ridicat baraje puternice din zidărie de piatră cu mortar de ciment, iar apele prinse în canaluri, construite din aceleași materiale, sînt conduse în albia Luncavățului fără a mai inunda ca în trecut terenurile vecine și fără a mai distruge gospodăriile sătenilor.

Astăzi, munca la pădure se desfășoară și ea altfel decît în trecut. Muncitorii nu mai dorm sub cerul liber în cenușa vetrei, burtiși la foc, cu spinarea sloi de gheață sub coverge (acoperișuri improvizate). Pentru cazarea și hrana lor sectorul I.F.E.T. Vaideeni, a construit în inima munților, la Lacul Mare, două cabane spațioase cu trei dormitoare, cu capacitate de 160 oameni și o cantină la care se servește masă caldă, bună și ieftină. La acestea se adaugă și alte instalații și amenajări : magazii de alimente și materiale, moară, atelier mecanic, uzină electrică etc., menite să îmbunătățească viața oamenilor și condițiile lor de muncă.

Frumoasele realizări obținute la Vaideeni, în atîtea și atîtea sectoare de activitate, sînt dovada de netăgăduit a grijii regimului nostru democrat-popular pentru ridicarea satelor din înapoierea în care au fost lăsate de regimul trecut.

Ing. GH. BADESCU

ARTIȘTII AMATORI ÎN SPRIJINUL CAMPANIEI

oșereni, raionul Urzi-
r-o vreme pe tînjea-
imp și lipsea o săp-
niine așa, pînă l-au
ochi și brigada ar-
la rost. Într-o seară,
tul căminului, văzu
. Fără să vrea, trase
ousele celor de pe

ă la prăsit.
m îmbolnăvit.
ă la mîncare.
ra a mare !
on Ghiță de-afară =
e leagă de viața mea.
i vorba pe ambiție,
ine-i Ion Ghiță de la

ar în aceeași zi porni
ntindu-și brigada. L-a
nult și bine cu masa
s-a întors decît sea-
ți colectiviștii, de la
oseală, a mîncat ca
nit bușteanu. A doua
i, o porni din nou la
fel. După trei săptă-
ram al brigăzii dedi-
recoltare, una din
uvinte de laudă co-
ș Ghiță Ion.
nul din nenumăratele
tica brigăzii artistice
folositoare. În afară
că de agitație, la Co-
bogată activitate cul-
motimp, cînd colecti-

viștii dau zor cu recoltatul, în fiecare seară, pînă hăt tîrziu, la cămin stăruie lumina aprinsă. Vin aici bătrîni și vîrstnici, fete și flăcăi să citească o carte, să vadă un film, să repete un nou program artistic.

— De cînd e director de cămin Radu Victor — ne spune tovarășul Toma Teodorescu, secretarul comitetului comunal de partid — activitatea culturală la Coșereni merge strună.

Tînărul director Radu Victor a știut să se apropie de oameni, să ceară la vreme sprijinul organelor locale și al conducerii celor două gospodării colective din comună, reușind să facă din cămin un adevărat lăcaș de lumină și cultură. Întocmit cu sarcini concrete, pe acțiuni și responsabilități, planul de muncă pe timpul verii a și început să fie tradus în viață. Bibliotecara Sava Chiriaca a ales din vreme cărți și broșuri, reviste și ziare. Cele cinci standuri, gata amenajate, așteaptă numai să fie transportate la ariile de treier. De asemenea, la fiecare arie se va afla o gazetă de perete, un grafic al întrecerii pe echipe, lozinci, un panou al fruntașilor și unul unde va fi afișat zilnic ziarul care va fi citit de către un agitator în pauzele de prînz. Tot în aceste pauze brigada artistică va prezenta scurte programe oglindind fapte concrete culese chiar din campanie.

În fiecare seară, stația de radioficare va face un scurt bilanț al muncilor de peste zi, urmărind totodată întrecerea dintre cele două gospodării pentru recoltarea la timp și fără pierderi a păioaselor. De asemenea, prin calcule comparative va populariza succesele și sporurile de recoltă obținute de colectiviști, adresîndu-le întovărășiților din comună cunoscutul îndemn : „Veniți alături de noi". Alături de colectiviști vin zi de zi noi familii. Cele două gospodării se întăresc pe zi ce trece, dezvoltîndu-se multilateral.

Acțiunile culturale de sprijinire a campaniei de recoltare alcătuiesc doar unul din punctele planului de muncă al căminului din Coșereni pe timpul verii. Chișca Dumitru, responsabilul colectivului de conferențiari, a programat în fiecare săptămînă ținerea unei conferințe adaptate la specificul local. Tovarășa Terena Teodorescu a plecat „în documentare" la raion și la regiune pentru a strînge date referitoare la un concurs „Cine știe, cîștigă" ce se va organiza în curînd cu tema : „Realizări ale regimului democrat-popular în raionul și regiunea noastră". Tot în „documentare" se află în prezent și tovarășul Siclean Marin, pentru a realiza un jurnal vorbit cu tema : „Angajamentele colectiviștilor din comuna noastră în cinstea zilei de 23 August".

Rînd pe rînd, în plan sînt trecute recenzii, seri de întrebări și răspunsuri, festivaluri, schimburi de experiență și altele. Toate sînt axate pe două obiective principale : munca de lămurire pentru atragerea în gospodărie a ultimelor familii neînscrise și lupta pentru

Noul cămin cultural din Coșereni raionul Urziceni.

întărirea economico-organizatorică a celor două gospodării colective. Semnificativă în acest sens ni se pare includerea în repertoriul echipei de teatru a piesei „Aripi de rîndunică", în care conflictul și situațiile din piesă sînt asemănătoare cu cele din Coșereni. În piesă se vorbește despre o întrecere între două gospodării colective dintr-o comună, întrecere care se desfășoară în chip real chiar la Coșereni, între cele două gospodării. Interesul pe care l-a stîrnit piesa, ni-l dovedește și faptul că împărțitul rolurilor s-a făcut în mijlocul unei droaie de tineri, care mai de care voind să apuce un rol cît de mic, măcar o replică să spună.

— Asta ne face ca în cel mai scurt timp să punem în scenă încă 2-3 piese — ne-a spus directorul căminului. — Cu așa oameni, de drag să lucrezi...

Într-adevăr, cu așa oameni ca tinerii soți Gheorghe și Alexandrina Dinu, sau cu cei mai vîrstnici, Irina și Scarlat Marin, cu zeci și sute de fete și flăcăi îndrăgostiți de frumusețea cîntecului și jocului, să tot lucrezi. De drag să lucrezi ! Cu asemenea oameni și cu asemenea director, care știe să se facă prețuit și ascultat, numeroasele puncte prevăzute în planul de muncă vor fi cu siguranță înfăptuite.

PETRE POPA

DE TOATE PENTRU TOȚI

Călători în Cosmos

Nu este departe timpul cînd omul va zbura în Cosmos. 150.000 de oameni sovietici au cerut să fie „primii" care vor zbura în Lună, și așteaptă cu nerăbdare rezultatele experiențelor celei mai noi științe, a „biologiei cosmice". Această știință studiază comportarea organismelor vii în condițiile zborului cosmic pentru a stabili măsurile necesare ca viitorii cosmonauți să se întoarcă vii și nevătămați pe pămînt.

Cîinii „Otvajnaia" și „Malek" precum și iepurele „Zvezdocika" — pe care îi vedeți în fotografie, se găsesc în situația invidiată de a fi fost pasagerii rachetei geofizice sovietice.

Ei au fost supuși în prealabil unui antrenament serios, au trăit în „centrifugă" unde se creează artificial condițiile unui zbor cosmic, au fost supuși unor vibrații asemănătoare celor din rachetă, au trebuit să se obișnuiască cu îmbrăcămintea de protecție cosmică. La întoarcere „cei trei" s-au comportat normal, nu au suferit nici o tulburare a funcțiilor lor fiziologice. „Otvajnaia", care are la activul ei cinci zboruri în Cosmos nu s-a „înfumurat", continuă să fie la fel de vioaie și de răbdătoare. „Malek", care a avut puțin „trac" înainte de plecare, fiind la primul lui zbor, a aterizat și el în cele mai bune condiții, a sărit vesel pe iarbă și a gustat cu poftă din cîrnatul care i-a fost oferit.

ȘASE RECOLTE DE PE ACELAȘI LOT DE PĂMÎNT

O gospodărie agricolă din provincia Henan (R. P. Chineză) a reușit să obțină de pe același lot de pămînt 6 recolte pe an, în loc de două cîte se obțineau înainte. Țăranii au cultivat fie prin rotație, fie concomitent o cultură de grîu, una de susan, două culturi de gulii și două culturi de varză. În medie s-au obținut de pe un hectar de pămînt 2,5 tone de grîu, 125 tone de legume și 900 kg de susan.

Experiența a fost făcută pentru prima dată în anul 1958 pe un singur hectar de pămînt. Ea a fost extinsă anul trecut la 7 hectare, iar anul acesta suprafața cultivată prin această metodă a fost extinsă de 10 ori.

ȘTIAȚI CĂ...

...pe întregul glob apar 30.000 de ziare, dintre care 9.000 sînt cotidiene, cu un tiraj total de peste 250 milioane exemplare, precum și 22.000 de publicații periodice cu un tiraj de aproximativ 200 milioane exemplare?

...în țările capitaliste există 600.000.000 de tineri care mănîncă doar o singură dată pe zi și 200.000.000 de analfabeți?

...Republica Indonezia este alcătuită din cel mai întins arhipelag al planetei noastre, numărînd peste 7.000 de insule?

...numeroase specii de fluturi răspîndesc în jurul lor diferite mirosuri ca și florile? Mirosurile acestea povin dintr-un lichid secretat de anumite glande ale insectelor, pulverizat pe toată suprafața aripilor.

...laptele se încheagă și cu flori de anghinare, datorită unui ferment ce se află în compoziția lor chimică?

...în Mexic, în afara albinelor obișnuite mai trăiește și o specie necunoscută la noi și anume albina fără ac?

Succese ale științei romînești

Polietena

Printre numeroasele mase plastice produse de industria noastră, un loc de cea mai mare importanță îl ocupă polietena. Polietena este una din masele plastice cele mai ușoare și se caracterizează printr-o rezistență deosebită la ger. Aceste proprietăți fac ca polietenei să i se asigure întrebuințări multiple în multe domenii. De exemplu, din polietenă se fabrica atît conducte pentru transportul diferitelor tipuri de substanțe lichide, în special în industria chimică și alimentară, cît și numeroase obiecte de larg consum ca pahare, coșulețe, sticle etc.

Cercetătorii romîni au dobîndit un însemnat succes prin obținerea polietenei de joasă tensiune, precum și a polietenei de presiune medie. De asemenea, în țara noastră se produce în prezent polietena cu catalizatori din amil-sodiu. Noul produs romînesc este destinat unei utilizări pe scară largă în aproape toate ramurile industriale.

Radioizotopii în silvicultură

Ca în toate domeniile științei și tehnicii moderne, folosirea radioizotopilor a deschis perspective nebănuite și în domeniul silviculturii. Studierea și aplicarea numeroaselor fenomene din fiziologia, selecția și pedologia forestieră, precum și din tehnica culturii și protecția pădurilor, sînt astăzi de neconceput fără utilizarea radioizotopilor.

Institutul de cercetări forestiere din București acordă o deosebită atenție folosirii radioizotopilor în silvicultura țării noastre. În acest scop s-a înființat o unitate specializată în cadrul institutului care a și început să facă studii și cercetări menite să asigure folosirea pe scară largă și în țara noastră a radioizotopilor în silvicultură.

Soiuri noi de plante

Aproape de București, la baza experimentală „Moara Domnească" a Institutului de cercetări agrotehnice, colectivul secției de ameliorare a plantelor luptă cu succes pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., oamenilor de știință din agricultură.

Pe sute de hectare pot fi văzute mii de plante etichetate și grupate în culturi diferite. Printr-o muncă îndelungată și migăloasă, au fost create aici hibrizi superiori dubli și tripli de porumb autohton, precum și soiuri noi propuse pentru înmulțire încă în anul acesta: mazăre de cîmp, in de fuior, cartofi etc. Colectivul de cercetători și-a luat angajamentul să mai creeze și să dea producției soiuri și linii noi de plante superioare: hibrizii dubli autohtoni de mare productivitate, mai precoci și rezistenți la șiștăvire, linii de grîu de toamnă cu mai multe boabe în spiculeț și cu paiul pitic, deci productive și rezistente la cădere, linii noi de floarea-soarelui mai bogate în ulei, de secară, orzoaică, ovăz, soia, cînepă, in de ulei și altele.

Pentru trecerea acestor noi soiuri de plante de la faza de încercare pe parcele restrînse, la cultura pe suprafețe întinse, în unitățile agricole socialiste, s-a prevăzut ca termen final anul 1965.

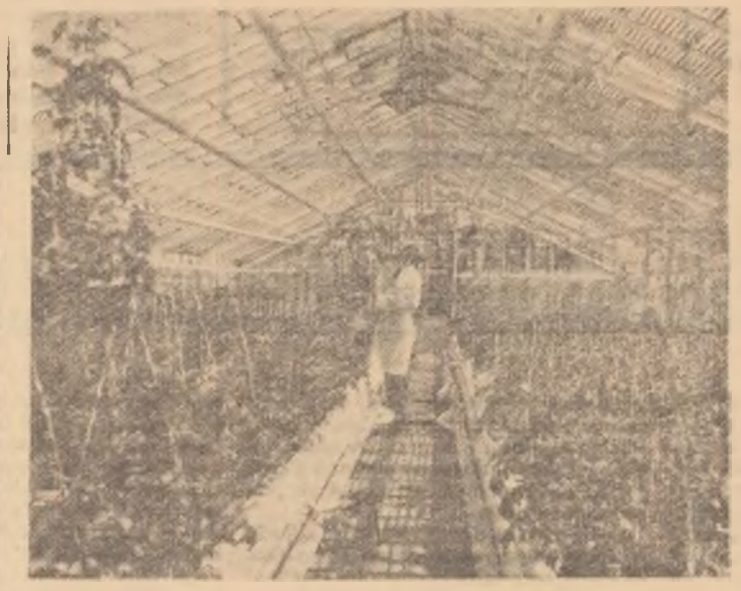

„Hidroponica"

La Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală există o seră care iese din comun. Are un acoperiș obișnuit, din sticlă povîrnită și pereți străvezii. Surpriza te așteaptă în seră: nici urmă de pămînt... Plantele cresc și se dezvoltă în bazine cu apă și se hrănesc cu elemente chimice asemănătoare celor din sol.

Fiecare plantă este sădită în coșulețe de metal împletit, pe un pat de paie, nisip și pietriș. Rădăcinile stau în apă, iar vrejii se cațără pe vergelele coșulețelor pînă la arcadele susținătoare, așezate cam la doi metri de sol. S-ar părea că plantele sînt „încîntate" de acest tratament, deoarece unele dau pînă la trei recolte anual (roșii, castraveți, vinete), iar vița de vie plantată în același sistem, a intrat pe rod după șapte luni, în loc de patru ani. Autorul sistemului de cultură „hidroponică" este fostul tipograf Martin Katz. El a experimentat, cu rezultate încurajatoare, cultivarea în apă a lămăilor, smochinilor și bumbacului. Sera didactic-experimentală de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București, după schițele și indicațiile autorului, este a treia din țară. Originalul cultivator susține că ar putea da plantelor proprietăți medicale (prin adăugire de iod, calciu, vitamine etc) și că la o producție industrială costul instalației ar fi amortizat curînd.

I. M.

SFATURI practice

● Broderiile care nu se pot spăla, se curăță foarte bine cu tărițe de grîu umezite cu o cantitate mică de soluție de praf de săpun (atît ca să formeze o pastă groasă). Frecăm timp de cîteva minute locurile murdare, apoi scuturăm bine și presărăm deasupra tărițe de grîu uscate cu care mai frecăm încă de două ori obiectele. Ultima oară tărițele se umezesc cu o soluție slabă de oțet (o lingură la un litru de apă).

● Pentru a stimula ouatul găinilor trebuie să le dăm în fiecare zi grăunțe de orz ținute timp de 3 ore în apă caldă și sărată. De asemenea e bine ca în mîncarea de fiecare zi să amestecăm și cîteva grăunțe de cînepă.

● Putem să ferim de șoareci sacii cu grăunțe, punînd pe fundul și la gura sacilor un strat de frunze de mentă (ismă), cu tulpina respectivă. Șoarecii nu suportă mirosul de mentă și fug.

● Păduchii de varză, mazăre și sfeclă se distrug prăfuind plantele cu DDT, hexacloran sau stropindu-le cu soluție de 25 gr săpun la un litru de apă.

● Pentru ca laptele să nu se acrească pe timp călduros, se va pune oala cu lapte într-un vas mare cu apă rece. Apa trebuie să ajungă pînă la jumătatea oalei. Apoi, oala se acoperă cu un șervet curat, umezit și stors, ale cărui capete trebuie să fie cufundate în apă. Vasul se va pune într-un loc unde este curent de aer.

● Zarzavatul veșted se poate împrospăta dacă se pune timp de o oră în apă rece în care s-a adăugat o lingură de oțet.

● Caşcavalul se poate prepara și din brînză de vaci. Brînza, proaspăt preparată, se trece de două ori, împreună cu sare, prin mașina de tocat carne și se lasă timp de 5 zile într-o încăpere uscată. Apoi, brînza se frămîntă bine, se pune într-o cratiță unsă cu unt și se fierbe la foc slab, amestecînd tot timpul pînă se formează o masă lichidă omogenă. După fierbere se toarnă în cratițe mici și după răcire caşcavalul este gata pentru întrebuințare.

CURIOZITĂȚI

Fără somn omul nu poate trăi. Organismul are nevoie de această odihnă și omul își petrece cam o treime din viață dormind. Iată însă că în Italia s-a semnalat un caz care face excepție de la această lege fiziologică. Alessio Mario Solfo a trăit timp de 34 de ani fără să fi dormit în această vreme măcar o clipă. Acum cîteva luni, Solfo a murit nu din cauza neodihnei, ci de bătrînețe. El a atins vîrsta de 89 de ani.

★

Și între animale există prietenii. Iată spre exemplu cazul unei păsări din Australia care e nedespărțită de cangur. Pasărea se agață și rămîne pe spinarea cangurului chiar și atunci cînd acesta fuge în salturile lui caracteristice. Cangurul se simte foarte bine în prezența acestei păsări pe spinare. Pasărea aduce un serviciu prețios cangurului, ciugulindu-i insectele paraziteare

★

În pădurile Mexicului există un soi de crin cu totul aparte, numit crinul cameleon. Acest crin își schimbă culoarea de mai multe ori în cursul unei zile. Astfel, dimineața florile sale sînt albe, la prînz ele devin roșii, după prînz ele capătă o nuanță portocalie, spre seară culoarea lor este violetă, iar noaptea florile devin albastre.

★

Șarpele scuipător este un șarpe mic, de culoare cafenie care trăiește pe copaci sau în scorburile acestora. Se întîlnește mai mult pe coastele Africii răsăritene. Șarpele scuipător, cînd este amenințat, recurge la un mijloc de apărare foarte curios, de unde-i vine și denumirea: își scuipă dușmanii cu o siguranță uimitoare, țintindu-i întotdeauna fața. Saliva sa brună și spumoasă conține venin.

★

„Furnica-umbrelă" — o insectă ce trăiește în America de Sud — se hrănește cu frunzele pe care le găsește pe ramurile pomilor și pe care le foarfecă, cu multă iscusință, în fîșii mari.

Cînd aceste furnici coboară din vîrful copacilor cu recolta lor, îți vine să crezi că, plecînd să se plimbe, și-au luat umbreluțele pentru a se feri de razele fierbinți ale soarelui. Alaiul pe care-l înfățișează cînd, astfel încărcate, micuțele insecte se îndreaptă spre îndepărtatul furnicar, este într-adevăr comic. Ele merg atît de aproape una de cealaltă și corpul lor cafeniu e atît de bine ascuns sub umbrelă, încît ți se pare că vezi defilînd un cordon de verdeață.

DIN LUMEA LARGĂ

O contribuție importantă la cauza păcii

Poporul austriac și-a luat rămas bun de la primul ministru al marelui stat sovietic. N. S. Hrușciov și-a încheiat vizita în Austria.

A fost o vizită plină de roade, care a contribuit la întărirea cauzei păcii în lumea întreagă.

Primirea caldă și entuziastă cu care a fost întîmpinat pretutindeni șeful guvernului sovietic, demonstrează atașamentul poporului austriac față de cauza păcii în lume — atașament propriu fiecărui popor din lume. În persoana lui N. S. Hrușciov poporul austriac a salutat pe reprezentantul statului a cărui uriașă putere este pusă în slujba apărării păcii, care pășește în avangarda forțelor ce militează pentru coexistență pașnică, pentru dezarmare generală și totală, pentru progres social.

Poporul austriac știe că Uniunea Sovietică a avut un rol hotărîtor în eliberarea Austriei de sub jugul fascist și în încheierea Tratatului de stat cu această țară. Străzile pline de oameni, mulțimea entuziastă care a ținut peste tot să-l salute, pe primul ministru al Uniunii Sovietice, aclamațiile mulțimei care scanda: **„Să ne trăiești, Nikita Sergheevici!"**, **„Pace și prietenie"**, arată în modul cel mai convingator de ce încredere și sprijin se bucură în rîndul popoarelor politica de pace a Uniunii Sovietice. Acum, după torpilarea de către S.U.A. a conferinței la nivel înalt și a tratativelor de la Geneva, popoarele din lumea întreagă, printre care și poporul austriac își manifestă simpatia față de înalta principialitate a politicii de pace promovată de U.R.S.S. și întregul lagăr socialist. Contrastul dintre primirea călduroasă făcută în Austria primului ministru al Uniunii Sovietice și eșecul recentei călătorii a lui Eisenhower în Extremul Orient, căruia poporul japonez i a închis ușa în nas, demonstrează că popoarele sînt de partea politicii de pace și coexistență pașnică promovată de țările lagărului socialist, în timp ce linia agresivă a cercurilor imperialiste este urîtă și condamnată de popoare.

Vizita lui N. S. Hrușciov în Austria este o nouă contribuție importantă la întărirea principiilor coexistenței pașnice dintre state cu orînduiri sociale diferite, o nouă și elocventă dovadă că U.R.S.S. își întemeiază relațiile cu orice țară, fie ea mare sau mică, pe bazele celei mai depline egalități în drepturi. În comunicatul comun sovieto-austriac se subliniază că relațiile sovieto-austriace, bazate pe recunoașterea principiilor coexistenței pașnice a statelor, independent de deosebirea sistemelor sociale și concepțiilor ideologice, s-au dezvoltat satisfăcător pentru ambele părți pe baza respectului reciproc și neamestecului unuia în treburile interne ale celuilalt și că între cele două state nu există probleme politice nesoluționate.

În comunicatul comun sovieto-austriac se arată, de asemenea, că în cursul convorbirilor cu membrii guvernului federal, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a explicat poziția Uniunii Sovietice în problemele de politică internațională nesoluționate. Cele două părți — se arată în comunicat — sînt de acord că dezarmarea generală, totală și controlată este problema cea mai importantă și imperioasă a contemporaneității. Deosebit de importantă este acea parte a comunicatului comun în care se spune că cele două părți: **„vor lua toate măsurile care depind de ele pentru ca problema dezarmării să fie soluționată pozitiv, conform rezoluției din 20 noiembrie 1959 a Adunării Generale a O.N.U., ceea ce ar contribui la înlăturarea primejdiei de război și ar elibera popoarele de povara cursei înarmărilor. Cele două părți sînt convinse că realizarea unei înțelegeri în problema interzicerii experiențelor nucleare ar constitui un pas important pe calea rezolvării problemei dezarmării".**

Opinia publică mondială, toți oamenii de bună credință din lumea întreagă, au urmărit cu interesul cuvenit unui mare eveniment, deosebit de important pentru destinele păcii, vizita lui N. S. Hrușciov în Austria. Reafirmarea de către N. S. Hrușciov a hotărîrii Uniunii Sovietice de a continua cu aceeași fermitate lupta pentru destinderea încordării internaționale dau noi nădejdi popoarelor iubitoare de pace de pretutindeni. La conferința de presă de la castelul Hofburg din Viena, N. S. Hrușciov a declarat: **„Guvernul sovietic consideră că principala sa sarcină în domeniul politicii externe este să lupte și pe viitor cu perseverență pentru destinderea încordării internaționale, să dezvolte legăturile economice și culturale cu toate țările pe baza principiilor coexistenței pașnice. Nu încape îndoială că vom da o ripostă hotărîtă oricăror încercări de provocări militare din partea cercurilor agresive ale unor țări sau altora".**

Uniunea Sovietică va apăra și pe viitor interesele păcii și securității

Opinia publică mondială nu a uitat încă și nu a iertat zborul pirateresc al avionului american U-2 deasupra teritoriului Uniunii Sovietice la 1 Mai 1960. Uniunea Sovietică a dat atunci un avertisment serios atît provocatorilor cît și complicilor lor întru provocări arătînd că orice avion de spionaj care va pătrunde pe teritoriul Uniunii Sovietice va fi doborît, după cum vor fi lovite și bazele de unde aceste avioane decolează.

Călăuzită de dorința sinceră de a asigura viitorul pașnic al omenirii, luptînd cu consecvență pentru slăbirea încordării internaționale, pentru dezarmarea generală și totală sub un control internațional corespunzător, pentru pace și prietenie între popoare, U.R.S.S. spera că acordînd un răgaz oamenilor de stat ai S.U.A. ei se vor dezmetici, își vor da seama de caracterul periculos al politicii de provocări.

Iată însă că în răgazul de două luni, guvernanții S.U.A. s-au ocupat cu adîncirea politicii lor agresive și provocatoare. În ziua de 1 iulie un avion american a violat din nou teritoriul U.R.S.S. cu scopuri militare și de spionaj. Și asta după asigurările solemne date de guvernul S.U.A. și de președintele Eisenhower personal, în legătură cu ordinul pe care l-ar fi dat președintele pentru încetarea zborurilor de spionaj ale aviației americane deasupra teritoriului U.R.S.S.!

Firește, avionul a fost doborît de către forțele aeriene sovietice. Avionul doborît era de tipul „RB-47", cu șase motoare și aparținea unității de aviație a serviciului militar-strategic de recunoaștere american al aripei 55. El era înarmat cu două tunuri de cîte 20 mm., cu o serie de proiectile și avea un compartiment în care se aflau aparate speciale foto și radioelectronice de spionaj.

În nota de protest a guvernului sovietic adresată guvernului S.U.A. se arată că politica pătrunderilor agresive în spațiul aerian al Uniunii Sovietice are un caracter premeditat, îndreptat spre agravarea situației internaționale. **„Guvernul U.R.S.S. consideră însă de datoria sa** — se arată în nota de protest — **să avertizeze guvernul S.U.A. că nu are nici un drept să se joace cu destinele păcii. Acest avertisment trebuie să fie cunoscut și de poporul american, așa cum trebuie să fie cunoscut și faptul că Uniunea Sovietică a făcut și face tot ce este posibil pentru a nu atrage asupra popoarelor calamitățile unui nou război și că vina pentru consecințele grave la care este expusă astăzi lumea revine în întregime guvernului S.U.A.".**

„În legătură cu violarea la 1 iulie a.c. a frontierelor sovietice de către un avion militar american, guvernul Uniunii Sovietice adresează guvernului S.U.A. un protest hotărît".

Note asemănătoare de protest au fost adresate de către guvernul sovietic și guvernelor Angliei și Norvegiei, care nu au tras concluziile corespunzătoare din avertismentele anterioare ale U.R.S.S., permițînd să fie folosite bazele militare americane situate pe teritoriile lor, continuînd să urmeze politica de complicitate la acțiunile agresive ale S.U.A. În nota adresată guvernului Angliei se arată că asemenea acțiuni de complicitate (baza avionului american doborît la 1 iulie deasupra teritoriului U.R.S.S. se află pe teritoriul Marii Britanii), nu sînt compatibile cu declarațiile guvernului englez și ale primului ministru dl. Macmillan cu privire la năzuința de a contribui la destinderea încordării internaționale. În nota de protest adresată guvernului Angliei se scoate, de asemenea, în evidență caracterul dăunător al unor asemenea acțiuni asupra îmbunătățirii continue a relațiilor sovieto-engleze și se exprimă un protest hotărît în legătură cu punerea la dispoziție a teritoriului Angliei pentru acțiuni agresive îndreptate împotriva U.R.S.S.

Cu prilejul doborîrii la 1 iulie deasupra teritoriului Uniunii Sovietice a avionului american spion, s-a dovedit că și teritoriul norvegian continuă să fie folosit de S.U.A. pentru săvîrșirea de acțiuni agresive împotriva Uniunii Sovietice.

„În legătură cu împrejurările arătate, se subliniază în nota adresată guvernului Norvegiei, **guvernul sovietic adresează un protest hotărît guvernului norvegian și așteaptă ca acesta să reflecteze cu toată seriozitatea asupra situației create și să tragă toate concluziile necesare".**

Opinia publică mondială îngrijorată pentru soarta păcii, protestează cu indignare împotriva perseverării de către S.U.A. în politica sa agresivă, provocatoare, profund dăunătoare intereselor tuturor popoarelor.

Mișcarea antifascistă din Italia a luat un puternic avînt

Tambroni, primul ministru al Italiei, a promis elementelor fasciste că va lua toate măsurile pentru a asigura desfășurarea în condiții normale a lucrărilor congresului partidului neofascist „Mișcarea socială italiană". Cînd a făcut această promisiune, Tambroni a uitat însă de forța opiniilor antifasciste din rîndurile poporului italian care luptă pentru democrație, împotriva reînvierii fascismului. Cu toată promisiunea lui Tambroni, congresul neofaciștilor nu s-a mai ținut. Mișcarea antifacistă din Italia, care ia un tot mai puternic avînt, a dat o lecție bună și lui Tambroni, și elementelor care vor să reînvie fantomele fasciste.

Aspect de la puternica manifestație de protest a oamenilor muncii din orașul Milano împotriva politicii guvernului Tambroni

După cum se știe, congresul partidului neofascist „Mișcarea socială italiană" trebuia să aibă loc în orașul Genova — orașul care după doborîrea lui Mussolini a primit Medalia de aur pentru merite în lupta împotriva fascismului. Cînd s-a aflat vestea ținerii congresului neofaciștilor, întreaga Genovă muncitoare s-a ridicat la luptă. Docherii, metalurgiștii, muncitorii din industria constructoare de mașini au încetat lucrul. Oamenii muncii din Genova au organizat o puternică demonstrație de protest la care au participat peste 100.000 de genovezi. Poliția guvernului Tambroni a aruncat grenade cu gaze lacrimogene, a deschis foc asupra demonstranților. Cu toate măsurile represive luate de poliție, demonstrația n-a putut fi totuși înăbușită. Neofaciștii au fost puși pe goană, au intrat în panică, iar autoritățile municipale au fost nevoite să recunoască că nu pot asigura securitatea delegaților la congres. Astfel, congresul neofaciștilor a fost contramandat, forțele democratice dobîndind o însemnată victorie în lupta pentru zădărnicirea reînvierii fascismului.

Mișcarea de protest împotriva activizării elementelor fasciste și poziției guvernului Tambroni, a cuprins întreaga Italie. În numeroase orașe din Italia au avut și au loc mitinguri și adunări generale în cadrul cărora se cere dizolvarea partidului neofascist „Mișcarea socială italiană", încetarea măsurilor represive luate de guvern împotriva demonstranților antifaciști. Astfel, joi seara, la Roma a avut loc în Piața San Paolo și Via Marmarota o impresionantă manifestație organizată de Consiliul Rezistenței.

În cursul zilei de vineri 8 iulie s-a desfășurat în întreaga țară greva generală de protest care a durat timp de 10 ore. În marile centre industriale Milano, Genova, Torino, Veneția, Neapole și în marile orașe ca Roma, Bologna, Florența, Palermo, Catania, Modena și altele greva generală a fost urmată de puternice manifestații.

Poliția săvîrșește noi samavolnicii, atacînd cu brutalitate pe demonstranții antifaciști, deschizînd focul asupra lor. Protestul opiniei publice italiene împotriva fascismului, devine cu atît mai puternic cu cît elemente fasciste se dedau în aceste zile la provocări odioase. Spiritul de luptă manifestat de oamenii muncii din Italia, de la orașe și sate, constituie o dovadă grăitoare a hotărîrii poporului italian de a zădărnici reînvierea fascismului și de a lupta pentru înlăturarea guvernului Tambroni, pentru o Italie democrată.

Lupta dreaptă a poporului cuban

În ultima vreme, politica imperialistă a S.U.A. merge din eșec în eșec. Cercurile guvernante de la Washington, care țin atît de mult la „prestigiul" lor, s-au autodemascat pe deplin printr-o serie întreagă de manevre potrivnice păcii și libertății popoarelor. Dar, așa cum a arătat tovarășul N. S. Hrușciov în cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor și profesorilor din R.S.F.S.R., — **„timpurile cînd S.U.A. puteau să dicteze au trecut"**.

Acest adevăr este ilustrat și de evenimentele legate de poziția Cubei. După cum se știe, imperialiștii americani nu se pot împăca de loc cu faptul că poporul cuban, înlăturînd dictatura lui Batista, lacheul monopoliștilor, și-a luat soarta în propriile sale mîini. Vecinătatea acestui mic stat, care luptă hotărît pentru libertatea și independența sa, îi supără grozav pe imperialiști. Trecînd la „represalii economice", Congresul S.U.A. a tăiat legea reducerii cotei de import a zahărului cuban în S.U.A.

Primul ministru al Cubei, Fidel Castro, a arătat însă că această măsură perfidă „nu va înfrînge Cuba. Țara noastră va continua să facă comerț cu zahărul său. Anul acesta am vîndut pînă acum 4.800.000 tone de zahăr". N-a izbutit nici cealaltă provocare menită să lipsească Cuba de carburanți, prin refuzul rafinăriilor monopoliste din Cuba de a prelucra petrolul aparținînd statului. Ca urmare a politicii S.U.A. de agresiune economică împotriva Cubei, guvernul cuban a trecut la naționalizarea întreprinderilor și proprietăților aparținînd cetățenilor americani.

Acțiunile patriotice ale guvernului revoluționar cuban se bucură de simpatia întregii omeniri muncitoare.

Ziarele din Cuba au salutat cu entuziasm și recunoștință cuvintele lui N. S. Hrușciov din cadrul cuvîntării sale la Congresul învățătorilor și profesorilor din R.S.F.S.R., în sprijinul Cubei. **„Statele socialiste și toate popoarele care se situează pe pozițiile păcii, a arătat N. S. Hrușciov, vor acorda sprijin poporului cuban în lupta sa justă și nimeni nu va reuși să subjuge poporul cuban".**

Pentru discutarea situației create în urma acțiunilor agresive ale S.U.A., Cuba a cerut convocarea Consiliului de Securitate.

Cauza poporului cuban este a tuturor popoarelor iubitoare de pace și libertate. Justețea acestei cauze și hotărîrea celor care o sprijină, constituie chezășia sigură a izbîndei poporului cuban.

PANOU de ONOARE

In G.A.C. „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, s-au intensificat muncile de recoltare

Consemnez în epigramă
numai ce interesează,
zilnic poţi băga de seamă
că „Progresul" .. avansează

In G.A.S. Moşneni, regiunea Constanţa, s-au recoltat în prima zi de seceriş peste 4200 kg. la hectar grîu din soiul „Triumf".

Ei pornesc la secerat
de cum se revarsă zorii ;
grîu „Triumf" au semănat,
iar acum culeg... victorii.

C. MIRCEA

Aria de treier a colectiviştilor din Storobăneasa, raionul Alexandria, funcţionează din plin.

E-o arie de treier ideală
Şi seamănă cu una muzicală.
Ea place la oricare dintre noi,
Că are-n permanenţă... ritm viol.

Colectiviştii din Alexeni, raionul Urziceni, au recoltat într-o singură zi 30 ha. de orz.

Şi secerîndu-şi orzul împreună,
Colectiviştii harnici s au gîndit :
— Cînd de pe lan recolta se adună,
Nu trebuie nici timpul risipit !

V. D. POPA

CINTARUL: — Pentru campania asta sînt şi eu pregătit ! !

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Un cămin numai cu numele

Mult şi-au dorit ţăranii din Adunaţii-Copăceni, raionul Vidra, un cămin cultural. Mult de tot. Şi l-au făcut. Şi încă ce cămin ! Clădire frumoasă, impunătoare, cu o sală de 800 de locuri, cu grădiniţă de flori la intrare. Mai mare dragul să-l priveşti. Să-l priveşti şi să te bucuri.

Şi cei din Adunaţii-Copăceni asta făceau : priveau şi se bucurau. Priveau la frumuseţea lui şi se bucurau la gîndul că, în sfîrşit, vor avea o activitate culturală bogată.

Toate astea s-au întîmplat într-o zi de august a anului trecut...

De atunci au trecut zile, săptămîni, luni. Şi o dată cu ele, au trecut şi speranţele celor din Adunaţii-Copăceni Acum, de vei întreba pe cineva de soarta căminului spusele lui te vor ului. Şi cum să nu te ulutasca faptul că un asemenea cămin doarme un somn fără sfîrşit. Un somn care n-a fost întrerupt decît cu ocazia unui concurs cultural raional, cu participarea mai multor comune (printre care unele cu clădiri încă mici, dar cu activitate bogată), concurs la care Adunaţii-Copăceni nu s-au putut prezenta decît cu... căminul

Au trecut şi de la acest concurs zile, săptămîni... Intre timp, căminul a intrat din nou în... concediu Numai directorul n a mai intrat în cămin de nu mai ţine minte cînd. S au chiar dacă a intrat, a privit praful aşternut peste cărţi, peste bănci, peste tot... Şi atîta tot.

Pînă acum un an la Adunaţii-Copăceni nu era activitate din motive de... cămin (neţinînd local). Acum nu este activitate din motive de... director (este director, da-i ca şi cum n-ar fi).

In aceste zile, cînd campania de recoltare e în toi, cînd căminul ar putea să-şi aducă o serioasă contribuţie la sprijinirea muncii oamenilor, directorul Niculescu Ştefan aşteaptă probabil să lasă căminul din... concediu, şi să intre el în... vacanţă.

Iar noi aşteptăm ca secţia de învăţămînt şi cultură să ia... o măsură. O măsură... să-l fie spre învăţătură.

MARIUS POPESCU

Seceriş

Cad de sub secerătoare
spicele — puzderie ;
cît cu ochii vezi în zare,
griu-i ca o perie.

Colectiva — grijulie —
ia toate măsurile ;
(pe socotitor, bădie,
l-au trecut căldurile).

...Un hirciog, în miezul verii,
îşi tot suge labele,
de necaz că pionierii
îi adună boabele.

Trei batoze dolofane
se sfădesc c-un greiere
şi aşteaptă (sub şopronne)
zorii — ca să treiere.

„Eu îmi dreg (spune o moară)
valţurile, sitele,
ca să n-ajung de ocară,
cînd s-or face pitele !"

MIRCEA CODRESCU

Din cauza proastei reparaţii, combina trimisă de S.M.T. Remetea Mare, la G.A.C. din Lovrin, regiunea Timişoara, s-a defectat după ce a intrat în lan.

COMBINERUL : — Am venit să vă ajut la recoltat !...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

M I T R U

Mitru nu era un om ca ceilalţi oameni din brigadă. Era o fire mai aparte. Ca să facă un lucru, lui nu trebuia să-i spui de două ori. Nu ! Lui trebuia să-i spui de patru ori. Asta nu se întîmpla însă la orice treabă Uneori nu era nevoie să-i spui a doua oară, că şi sărea să pună umărul. Cel mai mult îi plăcea să pună umărul pe pernă. La masă, de pildă, nu trebuia să-l chemi de două ori : nici măcar o dată, fiindcă îl aducea mirosul. Adulmeca sărmăluţele mai dihai ca lupul oile.

— Fraţilor, am venit. M-aţi chemat la masa brigăzii ?

— Nu te-am chemat la masă, te-am chemat la recoltat.

Se scărpina după ureche, strîmba din nas şi spunea :

— Pentru recoltat mai e timp, măi oamenii buni. Acum am alte treburi. N-au intrat zilele în sac.

— N-au intrat zilele în sac, dar nici prea mult grîu n-o să-ţi intre în sac, dacă tragi chiulul ..

— Azi n-am chef să merg la recoltare de orez, făcea Mitru alene.

— Atunci mergi la recoltat grîul...

— Nu se poate, c-atunci se supără orzul. O să spună că protejez grîul. Or, eu ţin la amîndouă la fel de mult, zîmbea el pe sub mustaţă, mulţumit c-a dat un răspuns „oţ".

Aşa că nu s-a dus nici la orz, nici la grîu. In acest răstimp, brigada lucra de zor ca să nu se rămînă cu seceratul în urmă. Dar să nu credeţi că Mitru stătea cu braţele încrucişate, sau că bătea pasul pe loc. Nu. Bătea pasul spre oraş In prima zi s-a dus la tîrg să vîndă 20 de ouă, a doua zi s-a dus să vîndă nişte brînză de vacă, iar a treia zi, pe cînd se ducea să vîndă trei găini, s-a întîlnit în cîmp, nas în nas, cu brigada lui :

— Fraţilor, a dat el din colţ în colţ, cum mă întorc de la oraş pun şi eu mîna pe seceră.

A doua zi, la gazeta de perete a apărut o caricatură : Mitru călare pe o găină, iar dedesubt o poezioară :

Eu sînt Mitru cel isteţ
Cel mai mare călăreţ
Geaba îmi căutaţi pricină,
Eu călare pe-o găină
Ori că-i soare ori că ploua
La oraş merg să vînd ouă,
Dar mergînd aşa, vă spui,
Teamă mi-e că nu fac pui.

Foc şi pară s-a făcut Mitru. In zori era pe cîmp. S-a adresat brigadierilor :

— Nu sînt de acord cu caricatura ! Vă rog s-o schimbaţi.

— Mai întîi să te schimbi tu !...

— Vă cer să înlocuiţi desenul !

— Adică în loc de găină, să punem un cocoş !...

— Nici găină, nici cocoş, nici gîscă, nici raţă ! Dar ce sînt eu ? Zootehnician ?

— Nu, tu eşti Mitru, codaşul !...

— Nu mai vreau să figurez la gazeta de perete !

— Atunci trebuie să „figurezi" aici pe ogor !...

— Şi cu găinile ce fac ?

— Faci friptură şi dacă îţi neapărat să le vinzi n-ai decît. Le vinzi cui vrei şi unde vrei. Ar fi mai bine pentru tine dacă le-ai vinde cooperativei din comună. E colea, la doi paşi. Iei preţ bun, nu baţi atîta drum şi nu pierzi timp.

După o săptămînă caricatura de la gazeta de perete dispăruse. O găină a luat drumul oalei, iar celelalte două au fost vîndute cooperativei. Mitru era pe cîmp şi brigadierii mulţumiţi, îl priveau cum muncea cu tragere de inimă şi şoşoteau :

— Vedeţi ? Cîteodată găina e mai bună dacă e caricatură decît friptură !

— Fraţilor, glumea acum Mitru. Aţi băgat de seamă ! De cînd cu „găina" voastră nu mai dau rasol...

Şi la capătul celei de a doua săptămîni la gazeta de perete, în acelaşi colţ, au apărut două versuri adresate tot lui Mitru :

Foale verde şi-o sulfină
Făcură-n şoim din găină...

I. AVIAN

DOUĂ cifre

1...

In faţa sediului colectivei din Căzăneşti-Slobozia, se află un panou al fruntaşilor. Intr-un colţ al panoului se află o cifră de-o şchioapă. Cifra reprezintă numărul 1. Nevăzînd nici o altă explicaţie, am cerut... explicaţii.

— Cifra asta îşi are tîlcul ei — ne spuse tînăra colectivistă Marioara Radu. — Ea vorbeşte de nea Tone Mihai şi de echipa lui. Echipa numărul 1, din brigada numărul 1 care în compania de recoltare se află tot pe locul... 1.

şi ...10

Tot o cifră cu tîlc am întîlnit şi pe foaia volantă a tractoriştilor de la S.M.T. Bereşti, regiunea Galaţi. De data aceasta, alături de „1" se află şi „0", adică cifra 10. Pe frontispiciul foii volante, cifra 10, încadrată frumos în chenar colorat, părea uriaşă.

— E numărul foii volante ? — am întrebat.

— Nu, e numărul brigăzii fruntaşe — ni s-a răspuns. — Brigada numărul 10, situată în fruntea întrecerii la seceriş.

— Atunci ar trebui să fie doi de 10.

— Cum adică ?

— Foarte simplu : Primul 10 — numărul brigăzii, iar al doilea... nota 10 în campanie !

P. TELEMAN

Pionierii din comuna Olnacu, raionul Giurgiu şi-au ajutat părinţii la strîngerea spicelor.

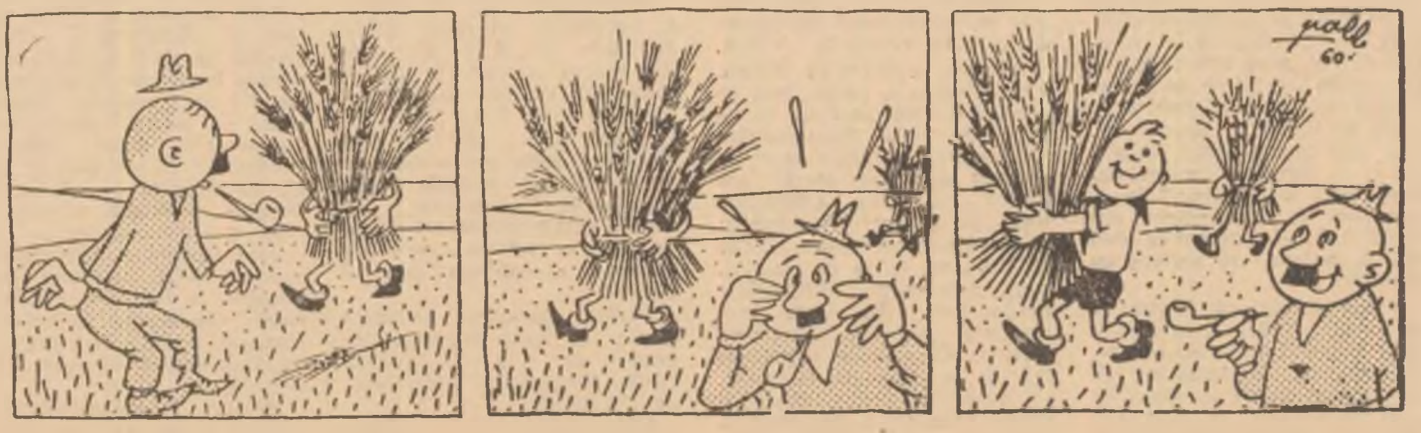

„VEDENIILE" lui badea Culai...

(Desen de TEODOR PALL)

REDACŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60 10 17.60 20, 17.60 40 ABONAMENTE : 7,60 lei anual Taxa poştală plătită în numerar conf. aprobării Dir Generale P.T.T.R. Nr. 17 933/942. Abonamentele se fac la oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari. TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"